

Glasilo občine Cirkulane

Letnik 4, številka 1

maj 2010

3. občinski praznik OBČINE CIRKULANE

Program prireditev

Datum in ura	Naslov prireditve	Kraj	Organizator
MAJ			
Petek			
21. 5. 2010 ob 16.00	Otvoritev ceste Pohorje – Hrastinski breg	Pohorje	Občina Cirkulane, VO Pohorje
Sobota			
22. 5. 2010 ob 9.00	Otvoritev druge etape Bračičeve planinske poti	Paradiž	Planinsko društvo Cirkulane
Petek			
28. 5. 2010 ob 18.00	8. turnir Borl Rumeni muškat, haložan – zbiranje vzorcev vina ter predavanje za vinogradnike	Borl	Društvo vinogradnikov in sadjarjev Haloze
28. 5. 2010 ob 17.00	Otvoritev razstave, vinska arhitektura v Halozah	Borl	TU GRAZ ARHILINK d.o.o.
Sobota			
29. 5. 2010 ob 9.00	8. turnir Borl - rumeni muškat, haloška zvrst, ocenjevanje vina, predstavitev vinogradnikov vinskega turnirja, podelitev priznanj in pokušina vina s turnirja	Borl	Društvo vinogradnikov in sadjarjev Haloze
Nedelja			
30. 5. 2010 ob 9.00	Strelsko tekmovanje za prvaka občine Cirkulane – zračna puška - moški, ženske	Brezovec	Lovska družina
30. 5. 2010 ob 13.00 ob 14.00	Otvoritev igrišča z umetno travo Tekmovanje med vaškimi odbori - mali nogomet in odbojka na mivki za dekleta	Cirkulane	Občina Cirkulane Športno društvo Cirkulane
JUNIJ			
Četrtek			
3. 6. 2010 ob 19.00	Slavnostna seja občinskega sveta	Borl	Občina Cirkulane
Petek			
4. 6. 2010 ob 18.00	Dan Osnovne šole Cirkulane - Zavrč Osrednja občinska proslava, družabno srečanje občanov	Šotor Cirkulane	Občina Cirkulane
Sobota			
5. 6. 2010 ob 20.00	Koncert za mlade in mlade po srcu	Šotor Cirkulane	Občina Cirkulane TRETJA IZMENA
Nedelja			
6. 6. 2010 ob 10.30	Maša za domovino, namenjena občanom Cirkulan ob občinskem prazniku	Cirkulane	Farna cerkev Sv. Barbare v Cirkulanah
6. 6. 2010 od 13.00 do 18.00	Otroška matineja s Spidijem	Šotor Cirkulane	Občina Cirkulane
Nedelja			
13. 6. 2010 ob 17.00	Koncert, Mladi veseljaki	Borl	Kulturno društvo Cirkulane

Spoštovane občanke, občani!

V čast mi je, da sem ponovno dobil priložnost napisati uvodnik v naš občinski časopis. Mineva četrto leto od ustanovitve občine Cirkulane in spodobi se, da naredimo neke vrste inventuro o tem, kaj nam je uspelo. Moram reči, da v začetku mandata nisem upal na toliko realiziranih projektov. Tolikšne realizacije od obljub, ki so bile dane z moje strani, praktično ni pričakoval nihče. Narejeno je veliko več, kot smo upali napovedati, in prav je tako. Zato je bilo potrebnega veliko trdega dela, usklajevanj, pogovorov in sklepanja kompromisov. Pred volitvami smo predvidevali proračune, za katere se je izkazalo, da so bili veliko manjši, kot se je kasneje izkazalo. Nato so se iz leta v leto povečevali in v letu 2009 je bil realiziran proračun že dvakrat večji od leta 2007. Želim si, da bi lahko v tako kratkem času realizirali vse, kar je potrebnega. A je vendarle potrebno ugotoviti, da je bilo v takšnem času narejeno maksimalno, kar se je dalo, več žal pač ne gre. Četudi bi kdo želel narediti več, se moramo zavedati, da ni na razpolago dovolj lastnega denarja. Največji problem pa je velik razvojni zaostanek, ki smo ga podedovali, in samo upamo lahko, da bomo ponovno po razvoju enakovredni z nam primerljivimi občinami.

Samostojna pot občine Cirkulane je bila prava poteza. Pravzaprav nikoli ni bila vprašanje. Vprašanje, ki se je bolj resno pojavljalo, je bilo, kdaj bomo doživeli ta trenutek. Pomisleki so namreč bili v veliki večini samo o tem, kdo bo tisti, ki mu lahko zaupamo vodenje občine. To nalogo ste pred štirimi leti zaupali meni kot prvemu županu novoustanovljene občine Cirkulane. Upam, da sem v veliki meri uresničil vaša pričakovanja. Za priložnost, da dokažem uspešnost in upravičenost ustanovitve občine Cirkulane, pa sem vam hvaležen, spoštovane občanke in občani. Seveda je ta potrditev od mene zahtevala veliko angažiranja, to vaše zaupanje pa je pri meni izzvalo dolžnost vodenja občine tako, da bodo pričakovanja v največji možni meri uresničena. Naloga, ki sem jo dobil, je vse prej kot lahka, pa vendar jo opravljam z veliko mero odgovornosti in spoštovanja do vas, občanke in občani. Upam, da tudi po vašem mnenju uspešno. Vodenje občine v samih začetkih, ko še ni bila vzpostavljena občinska uprava, ni bila lahka naloga. Čeprav tudi zdaj dela ne zmanjka.

Ko lovimo razvojni zaostanek, ki je precejšen, se tudi sam včasih sprašujem, ali je mogoče, da nadoknadimo zamujeno. Če gledam na to z optimizmom, lahko rečem, da ja. To dokazujemo na vsakem koraku dela in življenja v občini Cirkulane. Izgovorov tokrat več ni. Sedaj smo samostojna občina, ki mora sama skrbeti zato, da zmanjša to vrzel. Delati moramo strpno, vleči pametne poteze, vsega naenkrat pa se žal ne da urediti.

Ob tem smo kljub razvojnemu zaostanku lahko ponosni na naše skupne dosežke, naše skupne projekte, dobili smo priložnost v svoji zgodovini, da dokažemo složnost, pridnost, delo, ki nam ni tuje, in uspeh. Vse to pa je odvisno od vseh nas. Zagotavljam vam, da moje vodenje občine Cirkulane temelji na odgovornem in poštenem delu. Odkrito povedano pa šele sedaj vidim, zakaj se naša občina ni enostavno hitro razvijala že v preteklosti.

Pospešeno se ukvarjamo s cestno infrastrukturo. Zgradili smo vrtec, ukvarjamo se s kanalizacijo. Potreb po posodobitvah cest pa ostaja še veliko. Prepričan sem, da se lahko pri takem tempu realizirajo v naslednjih treh do štirih let. Poleg naštetega financiramo tudi vse obvezne naloge občine in naša društva, ki so gonilo družabnega življenja v občini. Vsekakor sem prepričan, da bo to sodelovanje na enakem ali celo boljšem nivoju. Vsi se še vedno učimo, kako vse dogodke in aktivnosti društev povezati, narediti iz tega nekaj, kar bo tudi društvenemu življenju in s tem kraju prineslo še dodane vrednosti. Za vse to pa je potrebnih tudi nekaj sredstev, ki jih poskuša občina zagotavljati. Taka podpora, kot je sedaj, pa mora ostati tudi v prihodnje, saj se kot župan zavedam, da je v delo društev in dogodkov, ki jih organizirajo, potrebno vlagati veliko prostega časa, dela in energije.

Na koncu se želim zahvaliti vsem vam za prispevek k delu občine na tak ali drugačen način. Vedno razmišljam o tem, da so edini in najpomembnejši kapital ljudje - boljši kot so ljudje, boljša je občina. Le s skupnimi močmi, enotnostjo, razumevanjem in strpnostjo bomo dosegli zelene cilje in razvoj. V času, ki je pred nami, nas čaka veliko izzivov, ki jih bomo izvajali in premagovali skupaj v sodelovanju z vami, spoštovani občani občine Cirkulane. Vsi skupaj se bomo trudili, da bomo uspešni in da se bo izpolnilo čim več ciljev in želja, vas, občanov občine Cirkulane.

Župan Janez Jurgec

GLASILO OBČINE CIRKULANE izdaja Občina Cirkulane. Naslov: Cirkulane 40 a, 2282 Cirkulane.

Elektronski naslov: tajnistvo@circulane.si, mojca.zemljarič@gmail.com. Telefon: 02/795 34 20.

Odgovorna urednica: Mojca Zemljarič. Uredniški odbor: Milena Debeljak, Mira Jerenec, Bojana Voglar, Miro Lesjak, Nataša Podhostnik. Oblikovanje in priprava na tisk: MojaPromocija.si, Borut Lindič s.p., Gajevci 12a, Gorišnica. Lektoriranje: Nataša Podhostnik. Tisk: MI BO TISK d.o.o., Maribor.

Naklada: 900 brezplačnih izvodov. Fotografija na naslovnici: Grandova kapela, foto: MZ.

Stran na internetu: www.cirkulane.si.

Ob prazniku tudi letos vrsta prireditev

Ob bližajočem se prazniku občine Cirkulane smo k pogovoru povabili župana Janeza Jurgeca.

Prvi mandat samostojne občine Cirkulane se bliža h koncu. Pot od prizadevanj za ustanovitev, same ustanovitve in uvedbe poslovanja občine vsekakor ni bila lahka. Štiri leta so hitro minila. Kako bi ocenili to obdobje?

Župan J. Jurgec: »Menim, da je bila pot do samostojne občine pravzaprav trnova. Dolgo časa je trajalo, da smo samostojno občino dobili. Ker je bila želja po samostojni občini velika, sem z veliko

zmanjka. K temu je pripomogla tudi gospodarska kriza, ki pa še žal ni končana.«

Katero naložbo, ki ste jo izvedli v tem mandatnem obdobju, bi izpostavili kot najpomembnejšo?

Župan J. Jurgec: »Zelo težko je izpostaviti eno naložbo, kajti za občane so vse enako pomembne. Kljub temu pa se mi zdi najpomembnejša naložba izgradnja vrtca, ki je našim ljudem omogočil kakovostne pogoje za varstvo predšolskih otrok.«

Konec leta 2009 ste potrdili občinski proračun za to leto. Ker smo že blizu

teka razpis za izvajalca, nadaljevala se bo obnova ceste Borl-Dolane-Medribnik-Meje s strani DRSC, sprejemamo občinski prostorski načrt, urejamo dokumentacijo za kanalizacijo v Dolanah, prav tako urejamo dokumentacijo za ureditev starega dela šole, imamo pripravljene projekte za razpis razvoja vasi. Upam, da pa se bo kmalu pričela tudi gradnja poslovno-stanovanjskega objekta.«

V teh dneh boste odločali, ali se boste odločili za gradnjo večnamenske dvorane pri osnovni šoli in kako bo v bodoče za gradnjo kanalizacijskega sistema. Kakšno je vaše stališče glede omenjenih naložb?

Župan J. Jurgec: »Menim, da večnamensko dvorano v Cirkulanih potrebujemo, odločitev bo odvisna od občinskega sveta. Za dvorano imamo pridobljeno gradbeno dovoljenje, ki je bilo izdano že v lanskem letu. Imeli bi 2/3 zagotovljenih sredstev z naslova razvoja regij, če bi jo financirali iz tega vira. Za kanalizacijo Dolane pa, kot sem že omenil, pripravljamo projekte, da bi lahko čez poletje pridobili gradbeno dovoljenje.«

Pomemben pogoj za življenje ljudi sta urejena komunalna infrastruktura in cestna povezava. Prav ceste pa so tiste, za katere se zdi, da so za haloške občine nikoli dokončana zgodba. Koliko jih je po vašem mnenju v občini Cirkulane še nujno urediti?

Župan J. Jurgec: »Če bi hoteli urediti vse tiste, ki so potrebne za to, da bi imeli vsi občani do svojih domov posodobljene asfaltirane ceste, je teh po predvidevanjih še od 30 do 35 kilometrov.«

Pred časom je polemike v javnosti ponovno sprožilo vprašanje ureditve mejnega prehoda Meje. Kaj lahko kot župan pojasnite v zvezi s to problematiko?

Župan J. Jurgec: »Tudi sam se zavzemam za ureditev tega problema, ki se že predolgo vleče. Vedeti pa je potrebno, da je to tudi problem države, ki je za to pristojna. Tukaj pa smo dobili odgovor od notranjega ministrstva, da mejni prehod ni potreben in se ne bo izvajal. Mi seveda s tem odgovorom nismo zadovoljni, saj ostaja zaradi tega odprtih mnogo problemov. Osnovni problem je dostopnost naših občanov do svojih domov, ki še ni dokončno urejena. Težava pa je tudi v tem, da ti odseki, čeprav smo jih prijavi na razpis južne meje, niso uvrščeni v sofinanciranje.«

Župan Janez Jurgec

Foto: MZ

mero motivacije prevzel delo župana. Priznam, da mi te motivacije tudi danes ne manjka, vendar se kljub temu nazaj ne bi želel vrniti. Ker se mandat bliža h koncu, je res priložnost, da se kritično oceni delo občine. Upam, da se razumemo, da to ni samo delo župana, ampak vseh, ki so kakor koli vpleteni v dogajanje. Ocena dela, ki jo bodo vsekakor podali občani na bližajočih se volitvah, bo z njihove strani znana takrat. Sam menim, da smo v tem času dosegli velik razvojni preskok in napredek, ljudje pa se bodo zagotovo vprašali, kaj bi šele bilo, če bi to priložnost imeli že od samega začetka, ko so se pojavile težnje po samostojni občini. Naj dodam, da sem osebno zelo zadovoljen z napredkom minulega mandata. V tem kratkem času se žal ni dalo postoriti več, kajti denarja vedno

polovice leta 2010, bo kmalu vidna tudi polletna realizacija izvrševanja občinskega proračuna. Ali lahko pojasnite, katere naložbe so se že izvedle v tem letu?

Župan J. Jurgec: »V tem letu smo že dokončali eno posodobitev ceste v Pohorju, dokončuje se ureditev središča Cirkulan, pridobivamo pa tudi uporabno dovoljenje za kanalizacijo Medribnik-Brezovec.«

In katere še načrtujete do konca mandata?

Župan J. Jurgec: »Podpisan imamo sporazum za nadaljevanje gradnje pločnika, ki ga bo v jeseni izvajala Direkcija Republike Slovenije za ceste. Dobili smo pozitiven sklep po razpisu za južno mejo za cesto Brezovec Florjan, kjer po-

Smo na pragu prireditve ob tretjem občinskem prazniku. Tudi letos se obeta vrsta dogodkov, kar pomeni, da se društva aktivno vključujejo v življenje lokalne skupnosti in kraja.

Župan J. Jurgec: »Naša društva so tudi sicer skozi leto zelo aktivna. Prav za občinski praznik pa se potrudijo, da je leta obeležen tako, kot se spodobi. Društva kraju dajejo posebni pečat družabnega in družbenega življenja, zato jih imamo v Cirkulaneh kar nekaj. Teh dogajanj pa ni nikoli preveč, saj nas danes vse preveč prevzemajo televizija in internetni mediji. Tako društveno življenje pa je tudi druženje in izmenjava izkušenj, sprostitev in podobno. Prav vsa društva prispevajo svoj del k praznovanju, saj vsi vemo, da ne moremo brez vinogradnikov, gospodinj, športnikov, planincev, lovcev, gasilcev, turističnega društva, društva za grad Borl, radioamaterjev, mladih in društva upokojencev. Vsa društva dokazujejo, da znajo pri vseh prireditvah tvorno sodelovati in zato upam, da se bo to sodelovanje nadal-

jevalo tudi v prihodnje.«

Na osrednji prireditvi ob občinskem prazniku boste tudi letos podelili občinska odlikovanja. Koliko in komu?

Župan J. Jurgec: »O tem bo na podlagi predlogov iz javnega razpisa odločila komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja ter priznanja. Prepričan sem, da bo pripravila dober predlog in da bo občinski svet tudi tokrat sprejel prave odločitve.«

Vsekakor pa velja povabilo za vse občane, naj se prireditvi, ki bodo potekale v sklopu praznika, udeležijo v čim večjem številu.

Župan J. Jurgec: »Tako je. Vse občanke in občane vljudo vabim, da se udeležijo vseh spremljajočih dogodkov ob občinskem prazniku in seveda zaključne prireditve, ki bo 4. junija ob 18. uri v šotoru. Ta dan bo praznovanje namenjeno tudi dnevu Osnovne šole Cirkulane-Zavrč, na lokaciji Cirkulane. Po kulturnem programu bo seveda tudi dru-

»Razvojni zaostanek naše občine se je zmanjšal, vendar vseh želja in potreb ni možno zadovoljiti naenkrat,« razmišlja župan Janez Jurgec.

Foto: MZ

žabni del, za katerega bo v letošnjem letu skrbel ansambel Novi spomini.«

Mojca Zemljarič

O dosežkih občine Cirkulane

V letu 2009 je Akademija Sirius začela sodelovati s Fakulteto za upravo Univerze v Ljubljani - tako na izobraževalnem področju, kot pri pripravi nove lestvice. Pri oblikovanju nove lestvice, ki se imenuje Občina presežkov, je le-to Akademija Sirius dopolnila s kazalnikom ekonomičnost delovanja občinske uprave, ki ga pripravlja Fakulteta za upravo. Lestvica Občina presežkov meri, kakšen napredek oz. presežek ali zaostanek je občina dosegla glede posameznih kazalcev (primerjali so leti 2008 in 2009). Takšni podatki bodo ljudem (občanom) omogočali, da se pri izbiri občine ne bodo odločali za povprečje, ampak bodo izbrali za njih najboljše rešitve (tako kot danes razmišljamo, v katero trgovino bomo šli nakupovat, bomo slej ko prej pričeli razmišljati, v kateri občini bomo živeli). Samim občinam pa je lestvica lahko potrditev za uspešno delo in vzpodbuda za prihodnost oz. kažipot, v kateri smeri se še morajo razvijati. Občina Cirkulane se je tako uvrstila na 14. mesto izmed 210 občin Slovenije, kar je za nas zelo velik dosežek v njenih prvih štirih letih delovanja.

Prav tako je občina Cirkulane na Otočcu 8. aprila 2010 prejela priznanje za drugo mesto na izboru Q-občina med malimi občinami na podelitvi v sklopu strokovnega posveta Dnevi občin in srečanje županov. Priznanje za dosežke na pod-

ročju komuniciranja je občini Cirkulane kot drugouvrščeni Q-občini 2010 podelil Planet GV, ki to nagrado letos podeljuje tretjič zapored, slovenske občine pa spodbuja k bolj kakovostnemu delovanju. Ocenjevanje je potekalo po dveh metodah: na podlagi izpolnjenega vprašalnika, ki so ga rešile prijavljene občine, in s pomočjo metodologije skrivnostnega nakupa (mystery shopping), ki jo je izvedlo podjetje Skrivnostni nakup. Med prijavljenimi občinami je komisija preverjala predvsem poslovanje in komuniciranje občin z občani, število zaposlenih in profile oseb, ki komunicirajo

z občani, njihovo odzivnost, kanale komuniciranja, ki jih pri tem uporabljajo, kako posodablajo spletne rešitve, kako zaposlene usposablajo in nenazadnje, kakšni so etični kodeksi posameznih slovenskih občin, če jih seveda imajo. Namen razpisa in priznanja Q-občina je javno predstaviti tiste občine, ki si sistematično prizadevajo izboljšati kakovost svojih storitev in spodbuditi k nadaljnjim projektom posodobitve dela in opreme v občinah.

Janez Jurgec

Vsem občankam in občanom občine Cirkulane iskrene čestitke ob občinskem prazniku!

Župan občine Cirkulane Janez Jurgec,
občinski svet in
občinska uprava

O delu občinskega sveta občine Cirkulane v prvem polletju 2010

Župan občine Cirkulane Janez Jurgec je v prvi polovici leta 2010 sklical dve seji občinskega sveta. Najpomembnejši akt občine, to je Proračun občine Cirkulane za leto 2010, so svetniki in svetnica sprejeli že na zadnji seji v mesecu decembru 2009, zato je v začetnih mesecih leta 2010 na sejah občinskega sveta potekala razprava o tekočih zadevah, o katerih v skladu s svojimi pristojnostmi razpravlja in odloča občinski svet, ter o investicijah, ki jih namerava občina Cirkulane realizirati v letu 2010 in v prihodnje.

Na 27. redni seji sveta občine Cirkulane, ki je bila 18. 2. 2010, so bile svetnikom in svetnici s strani izbranega projekta predstavljene variante nadaljevanja izgradnje kanalizacijskega sistema v občini. Predstavljene so bile varianta izgradnje kanalizacijskega sistema v naselju Pristava, v naselju Medribnik in dva ločena kanalizacijska sistema v Dolanah. Na podlagi strokovnih kriterijev in ekonomičnosti izgradnje kanalizacijskega sistema glede na gostoto poselitve je občinski svet občine Cirkulane sprejel sklep, da se izvedejo aktivnosti pridobivanja projektne dokumentacije in gradbenega dovoljenja za izgradnjo kanali-

zacijskega sistema v Dolanah, kjer je bila gostota poselitve tudi največja glede na ostale predstavljene variante. Na tej seji občinskega sveta sta bila sprejeta tudi letna programa športa in kulture v občini Cirkulane za leto 2010, ki poleg sprejetih Pravilnikov o sofinanciranju športa in kulture predstavljata pravno podlago za javna razpisa za dodelitev proračunskih sredstev za sofinanciranje programov športa in kulture. Na javnem razpisu za dodelitev sredstev so v mesecu aprilu 2010 uspešno kandidirali za sredstva Športno društvo Cirkulane, Planinsko društvo Cirkulane in Kulturno društvo Cirkulane.

Na 28. redni seji sveta občine Cirkulane 22. 4. 2010 je občinski svet obravnaval kar 23 točk dnevnega reda. Med drugim je sprejel Zaključni račun proračuna občine Cirkulane za leto 2009 in se seznanil z zapisnikom inventurne komisije za leto 2009. Občinski svet je sprejel tudi nekaj manjših sprememb odlokov, ki so posledica uskladitev aktov s spremenjeno zakonodajo, in sicer Odlok o spremembi odloka o ustanovitvi vzgojno-izobraževalnega zavoda »Osnovna šola Cirkulane-Zavrč«, Spremembe in dopolnitve Odloka o priznan-

jih občine Cirkulane in Spremembe in dopolnitve Odloka o občinskih cestah. Sprejel se je tudi Odlok o določitvi volilnih enot za volitve članov občinskega sveta občine Cirkulane, saj še občina Cirkulane ni imela sprejetega lastnega odloka o določitvi volilnih enot.

Ker se je bližal občinski praznik, je župan svetnike obvestil o vseh aktivnostih, povezanih s pripravo na praznovanje. Seznanil jih je tudi, da bo objavljen javni razpis za podelitev občinskih priznanj in da se bodo občinska priznanja podelila na osrednji prireditvi občinskega praznika.

Občinski svetniki so soglasno sprejeli tudi sklep o sofinanciranju para avtobusnih postajališč, šolskega prehoda za pešce in hodnika za pešce ob državni cesti Borl-Meje, saj je občina Cirkulane prejela sporazum Ministrstva za promet o sofinanciranju omenjene investicije. Država bo sofinancirala investicijo v višini 67 odstotkov, preostanek pa občina Cirkulane. Na vseh sejah občinskega sveta je župan občine Cirkulane Janez Jurgec sproti obveščal svetnike o realizaciji sprejetih sklepov občinskega sveta in poteku aktualnih investicij.

Milena Debeljak

Obvestilo voznikom motornih koles in koles z motorjem

Prihajajo toplejši dnevi in vse več voznikov je že ali bo začelo uporabljati svoja motorna kolesa in kolesa z motorjem za prevoz na delo ali v šolo. Poleg opozoril v zvezi s previdno vožnjo in preverjanjem tehnične neoporečnosti prevoznega sredstva bi želeli opozoriti na nekaj najpogostejših kršitev.

Voznik in potnik na kolesu z motorjem ali motornem kolesu morata med vožnjo nositi na glavi pripeto homologirano zaščitno motoristično čelado. Z globo 120 evrov se za prekršek kaznuje voznik ali sopotnik, ki ravna v nasprotju s to določbo (84. člen ZVCP-1).

Voznik kolesa z motorjem, mlajši od 16 let, ne sme prevažati potnika (7. odstavek 104. člena ZVCP-1). Predpisana globa za

storjeni prekršek je 80 evrov.

Glede na to, da se nekateri dijaki vozijo v srednjo šolo na Ptuj tudi s kolesi z motorjem, želimo opozoriti, da je v skladu z 99. členom ZVCP-1 prepovedan promet

v območju za pešce tudi za kolesa z motorjem in motorna kolesa. Z globo 160 evrov se kaznuje voznik, ki ravna v nasprotju s to določbo. Najpogostejše kršitve so zaradi obiska gostinskih lokalov v centru Ptuja.

Območje za pešce obsega del Miklošičeve ulice (od Reprize), Ulico Heroja Lacka, Mestni trg, Murkovo ulico, Zelenikovo ulico, Aškerčevo ulico in Krempljevo ulico in je označeno z ustrežno prometno signalizacijo. Za nadzor nad spoštovanjem navedenih določb so v skladu z ZVCP-1 poleg policije pristojni tudi občinski redarji.

Robert Brkič,
vodja Medobčinskega
redarstva

Redarji imajo po novem tudi pristojnost kontrole cestnega prometa.

Foto: Siol.net

Po novi cesti na Pohorje

Kar smo nekoč sanjali in zavidali tistim, ki so ga že imeli. Naši krajani pa so na to črno prevleko čakali dolga leta. Pa vendarle se je zgodilo v letu 2009. Po več letih odlašanj in meritev še pod staro občino je vendarle prišlo do realizacije tega, tako dolgo pričakovanega in zahtevnega projekta ceste, ki povezuje skoraj celotni del Pohorja in to po dokaj hribovitem delu. Ko so se pričeli pogovori o izvajanju dela in sestanek z vaščani, je tudi pri nas prišlo do nesoglasij glede sofinanciranja pri izvedbi del. Pa smo tudi to prebrodili in tako imamo tisto, o čemer smo sanjali vsi, ki še vztrajamo na tem prelepem delu Haloz. Zahvala gre celotni upravi občine in seveda največ tudi županu Janezu Jurgecu, ki so se trudili in dosegli, da so se dela uspešno končala. Naredilo se je tri kilometre ceste, velik del je financirala Evropska unija, svoj delež je prispevala občina

Cirkulane, del pa so prispevali tudi krajani. V letu 2010 so se pričela izvajati dela na odseku Hrastinski breg v dolžini 500 metrov in tudi ta naložba je že zaključena, saj so z asfaltiranjem zaključili pred nekaj dnevi. Tudi tukaj so svoj delež prispevali vaščani Pohorja. Za 21. maja ob 16. uri pa je napovedano tudi slovesno odprtje omenjenega cestnega odseka. Naredil se je tudi odsek ceste proti Krajnc Vinku v dolžini 130 metrov, tudi tukaj je svoj delež prispeval g. Krajnc. Tako smo izpolnili cilje, ki smo si jih zadali pred štirimi leti na prvem sestanku v novi občini. Še enkrat bi se zahvalil županu Janezu

Modernizacija ceste Hratinski breg

Foto: VO Pohorje

Jurgecu, da so se vsa dela uspešno končala.

Ob koncu zapisa naj dodam, da tudi letos organiziramo tradicionalno žegnanje pri Sv. Elizabeti v Pohorju. Žegnanje bo prvo nedeljo v avgustu, tako kot vsako leto doslej. Vabljeni!

Anton Kokol,
predsednik VO Pohorje

Vaški odbor Cirkulane

Vaški odbor (VO) Cirkulane je tudi letošnje leto pričel delovno. Člani smo se odločili za sodelovanje na fašenku v Cirkulaneh, Ptujju in sosednjih občinah ter tako pričeli s pripravami, ki so se začele ob koncu januarja. Dela so potekala na domačiji podžupana Jožeta Klinca, za kar se mu iskreno zahvaljujemo. Potrebno je bilo vložiti veliko prostovoljnih ur dela ter materiala za realizacijo samega projekta. Skupina je štela

45 vaščanov pod imenom »Haloška gondola«, ki je tudi popeljala župana Janeza Jurgeca ter župane ostalih mest, kjer smo sodelovali. Hvala občini Cirkulane ter vsem, ki ste kakor koli pomagali.

Člani VO Cirkulane smo se v letošnjem letu sestali dvakrat. Zadali smo si naslednje naloge: postavitve treh oglasnih tabel, izvedbo čistilne akcije in tlakovanje okrog kapele v Cirkulaneh.

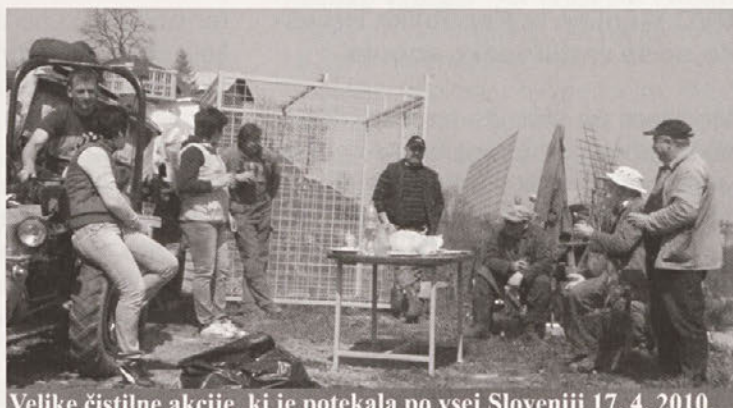
Udeležili smo se tudi akcije Očistimo Slovenijo v enem dnevu, na kateri je sodelovalo 22 vaščanov. Pomagali smo tudi pri organizaciji kresa v Cirkulaneh. Ob občinskem prazniku bomo sodelovali pri pripravi praznika ter se udeležili prireditev, ki jih prirejajo društva v občini. Občankam in občanom želimo veselo praznovanje občinskega praznika.

Anton Kokot

O delu Vaškega odbora Paradiž v sliki in besedi

Za nas se je leto 2010 začelo s pripravo na pust. Udeležili smo se 17. pustne povorke v Cirkulaneh. Sodelovali smo s pustno skupino, ki smo jo poimenovali Paradiž ima talent.

Velike čistilne akcije, ki je potekala po vsej Sloveniji 17. 4. 2010, smo se udeležili tudi vaščani Paradiža ter očistili divja odlagališča v naši vasi in tako pripomogli k večjemu osvežanju o čistoči našega okolja in dali naravi, da popolnoma zadiha.

Leto 2010 v znamenju 5-letnice obstoja društva

V jubilejnem letu 2010 smo si v Društvu za oživitve gradu Borl zastavili kar nekaj aktivnosti in projektov, s katerimi bomo proslavili tudi 5. obletnico ustanovitve društva.

Med aktivnostmi velja posebej izpostaviti projekt Raziskovanje kulturne dediščine Haloz s poudarkom na gradu Borl in rodbini Sauer, ki smo ga v mesecu marcu letošnjega leta uspešno zaključili in pomeni nadaljevanje projekta Predstavitev historičnih osebnosti iz rodbine Sauer, ki ga je z lastnimi sredstvi in sredstvi Ministrstva za kulturo društvo izvedlo v letu 2008. Z njim smo želeli nadgraditi in dopolniti študijo Borlska rodbina Sauer in Jurij Friderik Sauer z Borla, končni rezultat pa je raziskava o zgodovini plemiške rodbine Sauer, v povezavi z Borlom, ki jo je pripravila Marija Hernja Masten. Pogled na zgodovino Borla in njegove lastnike je dodatno osvetlila raziskava gradbene zgodovine gradu skozi stoletja, katere avtor je Branko Vnuk. Projekt je bil financiran iz Ev-

Grb rodbine Sauer; hrani Štajerski deželni arhiv v Gradcu.

ropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja programa Leader preko Lokalne akcijske skupine Haloze za leto 2009.

Na podlagi omenjenih študij v letošnjem letu načrtujemo izdajo monografije o gradu Borl in rodbini Sauer.

Uredniški odbor za izdajo monografije sestavljajo: Mira Jerenec, mag. Martin Prašnički, Peter Belšak in Sonja Golc. V načrtovani publikaciji formata A4 bosta v dveh jezikih objavljena oba znanstvena prispevka, na tem mestu pa bomo prvič objavili tudi digitalne kopije portretov nekaterih družinskih članov iz rodbine Sauer, ki smo jih v okviru pravkar zaključenega projekta pridobili iz graškega Joanneuma. Izdaja monografije bo pomenila zaključek večletnega raziskovalnega dela, ki smo ga člani društva v okviru dveh projektov opravili s pomočjo strokovnjakov s področja zgodovine, arhivistike in umetnostne zgodovine. Projekt izdaje monografije smo uspešno prijavi preko Lokalne akcijske skupine Haloze za leto 2010 in bo financiran iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja programa Leader. Monografija bo izšla decembra 2010 in bo javnosti predstavljena na Barbarno 2010.

Mira Jerenec, Sonja Golc

Gasilsko društvo Cirkulane

Ni še prav minilo praznovanje novega leta, ko smo člani Gasilskega društva Cirkulane že pričeli z rednimi aktivnostmi za izpolnitev zadanih ciljev. Občni zbori, ki jih obiskujemo v društvih iz občinskega poveljstva Markovci ter sosednjih občin, med njimi tudi DVD Višnjica iz Republike Hrvaške, so se vrstili vsako soboto.

Med tem pa smo že pripravljali 68. občni zbor matičnega društva. Bilo je potrebno veliko priprav, saj smo po občnem zboru priredili ples srčkov ter bogat srečelov. Hvala vsem donatorjem, ki ste prispevali dobitke ter tako omogočili izvedbo naše prireditve.

Na operativnem področju smo organizirali zdravniške preglede operativne enote, ki se jih je udeležilo 17 gasilk in gasilcev. Udeležili smo se

tudi akcije Očistimo Slovenijo, v kateri je sodelovalo 13 članov. Postavitev prvomajskega drevesa je potekala tradicionalno v petek, 30. aprila. Prvomajsko drevo je darovala družina Kojc, za kar se ji v imenu gasilcev ter občanov iskreno zahvaljujemo. Zbrali so se številni člani društva ter občani, ki so z veseljem spremljali postavitev drevesa in se nato okrepčali v prijetnem druženju pred gasilskim domom. Budnica ob prazniku dela je bila 1. maja ob 5. uri zjutraj. Zbudili so nas gasilska sirena, koračnica in nekaj pokov, kar je celotnemu dogajanju dalo poseben pečat. Po končanem protokolu smo se odpravili na »kisko župo«. Hvala gostišču Krona za pogostitev, ki je že postala stalnica budnice ob prazniku dela. Člani društva pa se že pripravljamo na 3. občinski praznik, ko bomo, tako kot doslej, z veseljem po-

magali pri izvedbi praznovanja. Tudi narava se je že dodobra prebudila, kar pa je povzročilo nekaj intervencij gašenja požarov ob kurjenju. Občanke in občane naprošamo, naj pravočasno očistijo dimnike, kajti tudi dimniški požari niso redkost. V kolikor opazite požar kjer koli, takoj pokličite na številko 112 - center za obveščanje, kajti pravočasna prijava lahko reši vaše premoženje ali pa življenje. Ob tej priložnosti velja tudi zahvala članicam in članom za požrtvovalno delo v društvu, vsem občankam in občanom pa želimo prijetno praznovanje občinskega praznika z gasilskim pozdravom Na pomoč!

Anton Kokot

Izpit za radioamaterje opravilo 19 kandidatov

V Radioklubu Cirkulane smo letos izvedli tečaj za radioamaterje, ki ga je obiskovalo kar 19 kandidatov. Vsi tečajniki so uspešno opravili izpit in pridobili radioamatersko dovoljenje.

O izvedbi radioamaterskega tečaja smo v našem klubu razmišljali vsaj že od ustanovitve leta 2007. Vendar smo imeli v zadnjih treh letih polne roke dela z ureditvijo klubskih prostorov, ki se nahajajo v Pohorju 25 a (po domače Rakišovo). Seveda vsega še nismo postorili, predvsem še naš čakata adaptacija strehe in

postavitve antenskega stolpa, kljub temu pa je ideja o izvedbi tečaja lani postala stvarnost. V našem klubu so se pojavili trije, mogoče štirje kandidati, ki so želeli opraviti izpit. Pa ta izpit ni kar tako. Verjemite, da okoli 1000 izpitnih vprašanj, ki pokrivajo predpise in postopke radioamaterskih komunikacij, osnove elektrotehnike in elektronike, sprejemnike, oddajnike, antene in še bi lahko našteval, še tako hrabremu zanesenjaku zatresejo hlače. Zato smo se odločili, da kandidatom pomagamo in organiziramo radioamaterski tečaj. Razpis smo ob-

javili v medijih, novica pa se je razširila tudi od ust do ust, za kar velja zahvala predvsem Albinu Grmeku iz Moškanjcev. In kaj kmalu smo imeli 19 tečajnikov, ki so vsi želeli postati radioamaterji. Na prvem srečanju v januarju smo se dobili kar doma pri našem tajniku Jerneju v Pristavi in kaj kmalu smo ugotovili, da je prostor premajhen, saj takrat še nismo vedeli, da bo kandidatov toliko. Vendar smo se že takrat ujeli in prvo srečanje zaključili z obilico dobre volje in zagnanosti. Večino preostalih terminov tečaja smo izvedli v občinskih prostorih nad zadrugo v Cirkulanah, za kar se zahvaljujemo občini Cirkulane. Dobivali smo se ob sobotah zvečer; in to vsak teden (razen za fašenk), kar je skupaj zneslo 10 terminov. Zagnanost tečajnikov pa je bila skoraj večja od naše, saj so redno prihajali tudi v največjem snegu, nekateri celo iz Slovenskih Konjic, Benedikta, Miklavža, Frama, Kicarja in še od kod. Gonilna sila pri izvedbi tečaja sta bila Jernej Golc in Denis Jurgec, ki sta opravila večino administrativnega in organizacijskega dela in tudi del predavanj. Preostala predavanja in praktične prikaze smo izvedli Ivan Švajgl, Stanislav Golc, Bruno Lubec in Boštjan Polajžer. Seveda smo vsi delovali v radioamaterskem duhu humanosti, prijateljstva, miru, medsebojnega spoštovanja, pomoči in sodelovanja.

Sledil je še sklepni del - izpit. Zveza Radioamaterjev Slovenije je za člana izpitne komisije potrdila tudi naša dva člana, Bruna Lubeca in Boštjana Polajžerja, tretji član pa je bil Ivan Švajgl, ki pa je že bil član izpitne komisije tudi pri večini nas mlajših. Izpit smo izvedli v soboto, 17. aprila 2010, v prostorih Osnovne šole Cirkulane-Zavrč, za kar se jim zahvaljujemo. Vsem 19 novepečenim radioamaterjem še enkrat čestitamo in jih hkrati pozivamo, naj čim prej sedejo za radijske postaje. Še posebne čestitke veljajo za najmlajšega, še osnovnošolca Žana Korenjaka.

Podelitev diplom novepečenim radioamaterjem bo v nedeljo, 6. junija, dopoldan na naši lokaciji v Pohorju. Ta dan je predvideno tudi srečanje s Slovensko vojsko, ki bo predstavila svojo opremo za zveze, telegrafisti pa bomo sodelovali v mednarodnem tekmovanju Field Day. Seveda bomo podelitev diplom in srečanje zaključili z radioamatersko zabavo. Vabljeni.

Boštjan Polajžer

Skupinska fotografija po končanem izpitu 17.1.2010. Žan Korenjak na sliki manjka, ker je moral prej domov. Prva vrsta z leve: Denis Jurgec (predsednik), Slavko Tomažič, Iztok Tičar, Štefan Njivar, Anton Podhostnik, Jože Pukšič, Stanko Letonja, Jernej Golc (tajnik) in Zmago Fajfar. Druga vrsta z leve: Bruno Lubec (komisija), Ivan Švajgl (komisija), Franc Plohl, Tomaž Perko, Alojz Pavalec, Rajko Turnšek, Mirko Lorenčič, Zdenko Čuš, Andrej Bogdan, Urška Mrgole, Branko Majhen, Stanislav Nežič, Zoran Dernikovič in Boštjan Polajžer (kom.)

Foto: Arhiv društva

Srečanje S5-radioamaterjev in Slovenske vojske Program izvedbe za 5. in 6. junij 2010

Dan	Ura	Aktivnost
5. in 6. junij 2010, sobota in nedelja, Pohorje 25 a, prostor Radiokluba Cirkulane	17 ⁰⁰ -17 ⁰⁰	Filed day CW contest IARU I – Sodelovanje v 24-urnem tekmovanju S59DDR, Pohorje 25 a, Cirkulane
Sobota, 5. 6. 2010	17 ⁰⁰	Srečanje z obredom pri Sv. Elizabeti v Pohorju Predstavitve filma o patru Rajmondu Maksimiljanu Kolbe – SP3RN, po zaključku obisk Radiokluba Cirkulane S59DDR
6. junij 2010, nedelja, Pohorje 25 a, prostor Radiokluba Cirkulane	15 ⁰⁰ -16 ³⁰	1. EU – sončni dnevi predstavitev uporabe solarnih celic za proizvodnjo električne energije 2. Predstavitve opreme Slovenske vojske za zveze
	16 ³⁰ -17 ⁰⁰	Podelitev diplom radioamaterjem, ki so prejeli klicne znake v letu 2010
		Ham fest, druženje ob nedeljskem popoldnevu
6. 6. 2010, nedelja	17 ³⁰	Zaključek contesta in objava rezultatov ter pospravljanje

Dodatne informacije: radioklub.cirkulane@gmail.com

Tajnik: Jernej GOLC – S59KM, Predsednik: Denis Jurgec – S52DJ

Delo Društva gospodinj v letu 2010

Smo Društvo gospodinj Cirkulane in šteje 52 članic, imamo pa tudi enega člana. Na prvem občnem zboru, 27. 11. 2007, smo si izbrali vodstvo, ki delo društva organizira ter vodi že tretje leto.

Upravni odbor sestavljajo: predsednica Marija Hrastnik, podpredsednica Marta Arnečič, tajnik Ivan Tetičkovič, blagajničarka Majda Jurgec in članice Darinka Arnečič, Elizabeta Korenjak in Nežika Petrovič. V nadzorni odbor smo izvolili Ivanko Horvat kot predsednico, Anica Gabrovec in Danica Bratušek sta članici. V častno razsodišče pa smo imenovali Olgo Kolednik kot predsednico, Metko Emeršič in Vido Bratušek pa kot članici. Društvo je pod tem vodstvom začelo zelo aktivno delovati in si je na tretjem občnem zboru, ki se je odvijal 27. 02. 2010 v Lovskem domu v Brezovcu, zadalo obsežen program dela in aktivnosti za tekoče leto. V prvi vrsti smo na občnem zboru pregledali delo minulega leta in ugotovili, da je plan v celoti realiziran. V letošnjem letu bo društvo pripravilo kar osem tečajev kuhanja in peke peciva, tečaj izdelovanja vizitk in čestitk, poslikave na steklo, vezenja, predavanje o negi in oskrbi rož in zelenjavnega vrta ter tečaj izdelave in okraševanja pisanic (pisank).

Srečanje članic 8. marca 2010

Foto: arhiv društva

Predvsem pa društvo aktivno sodeluje pri vseh prireditvah v občini. Vseskozi vestno sodelujemo z vsemi društvi v občini in jim pomagamo po svojih močeh pri izvedbi njihovih prireditev.

Skozi celo leto organiziramo lunine pohode, ki so zelo dobro obiskani. Tako spoznavamo našo prelepo, ponekod še neokrnjeno naravo in vse njene danosti. Obiska na pohodih ne odvrnejo niti slabo vreme, veter in dež.

Društvo pa si vsako leto pripravi strokovno ekskurzijo v različne kraje naše prelepe domovine. Tako smo si že ogledali del Prekmurja, njihove navade, kul-

turno dediščino, seznanili smo se o delu na turističnih kmetiji. Nadalje smo si ogledali kulturno zgodovinske znamenitosti Kozjanskega, Bizeljskega in njune okolice. Seznanili smo se z njihovim načinom dela na kmetiji in si ogledali njihovo turistično ponudbo. S takimi aktivnostmi bomo nadaljevali tudi v letošnjem letu.

Upamo, da smo v tem kratkem povzetku naših aktivnosti prikazali delo našega društva in s tem mogoče v vas vzbudili željo, da se nam priključite in tako s svojimi idejami popestrite naše delo v prihodnje.

Društvo gospodinj Cirkulane

Društvo vinogradnikov in sadjarjev Haloze

Društvo vinogradnikov in sadjarjev Haloze je 14. aprila 2010 pripravilo 20. ocenjevanje vina na Ptuj. Ocenjevanje in podelitev priznanj smo pripravili v znameniti lepi dvorani, refektoriju Minoritskega samostana na Ptuj.

Ocenjevanje vina na Ptuj ima bogato zgodovino. Pred štirimi leti nam je pater Kotolenko iz samostanske kronike prebral, da sta ocenjevanje in sejem vin v minoritskem samostanu potekala že 23. svečna leta 1906. Leta 1988 so zaposleni iz Kmetijske zadruge Ptuj izvedli ocenjevanje letnika 1987. Ocenjenih je bilo 33 vzorcev, od tega jih je bilo tri odstotke z vrhunsko oceno. Društvo vinogradnikov in sadjarjev Haloze ocenjevanje vin na Ptuju prireja od začetka svojega delovanja. Letos smo pripravili 20. jubilejno prireditev. Ob tej priložnosti smo članom, ki so vsa ta leta sodelovali in aktivno delali na podobi kvalitete, podelili priznanja društva. Priznanja so prejeli: Zvonko Arnečič, Milan Reberc, Konrad Janžekovič, Jani Gönc in Edi Hojnik.

Na letošnjem 20. ocenjevanju je bilo ocenjenih 166 vzorcev vina vseh sort, ki so gospodarsko zanimive za Haloze, Slovenske gorice in ostalo Slovenijo. Povprečna ocena vin je bila 17.92 točk po Buxbaumovi metodi ocenjevanja. Izločenih je bilo 7 odstotkov oziroma 13 vzorcev. Z vrhunsko oceno 18.10 ali več je bilo več kot 35 odstotkov vin. Vsa ta vina si zaslužijo naziv vrhunsko vino z geografskim poreklom. Na podelitvi priznanj smo vinogradnikom za njihova vina podelili priznanja - diplome s srebrnim, zlatim in velikim zlatim znakom. Najboljšim vinom v sorti smo podelili plakete »Probusa« z nazivom »prvak sorte«.

Po zakonu o vinu so vsa vina kategorizirana v suha, polsuha, polsladka in sladka. V vsaki od teh kategorij razglasimo tudi šampione. Letos smo podelili štiri šampione za bela in enega za rdečo vino, saj je bilo na ocenjevanju več kot 10 vzorcev rdečih vin.

Naziv prvaka sorte iz občine Cirkulane sta si za svoja vina zaslužila Zvonko Arnečič za sauvignon in Martin Žuna za chardonnay. Najvišje ocenjeno vino je

dobilo oceno 19.30. Šampiona za to sladko vino je dobila kmetija Pajnkhiher iz Bolečke vasi za svoj laški rizling -izbor.

Ob robu letošnjega ocenjevanja pa smo vinogradniki razmišljali tudi o tem, v katero smer se v sodobnem času obračata vinogradništvo in kletarstvo. Pred 20 leti smo imeli na tem področju velikega vinogradnika in kletarja - Kmetijski kombinat Ptuj s kletjo, kjer je bila letna proizvodnja čez 4.5 milijona litrov vina. Danes je v tej kleti le še 1.5 milijona litrov vina, vinogradi pa so v obdelavi zasebnikov, ki za svoje grozdje dobijo premalo plačilo, da bi pokrili stroške pridelave. Posledica tega je, da v Halozah in v Slovenskih goricah propadajo vinogradi. Samo v Halozah je v zaraščanju več kot 400 hektarjev vinogradov. Zasajenost zemlje z vinsko trto je v Halozah nujna, če želimo ohraniti izgled krajine, njeno kulturo in dediščino te dežele.

Ekološke čistosti Haloz ne smemo zapraviti. Prav to je namreč prednost, ki nam je dana. Živa zemlja je naše bogastvo in naša skrb in ohranimo jo za bodočnost.

Edi Hojnik

Društvo rejcev drobnice Haloze

Da bi bilo pokošenih in popasenih čim več kmetijskih površin ter bi bila lepša in prijaznejša podoba naših krajev, so cilji in želje Društva rejcev drobnice Haloze (DRD), katerega člani smo se dne 30. 1. 2010 zbrali na 11. rednem občnem zboru.

Društvo trenutno šteje 105 rejcev oziroma članov, ki prihajajo kar iz 13 občin.

Prejemniki priznanj na občnem zboru v družbi predsednika društva

Foto: arhiv društva

Našemu povabilu na občni zbor so se odzvali predstavniki KGZ Ptuj in podžupan občine Cirkulane Jožef Klinc, ki nas je ob izrečenih spodbudnih besedah prijetno presenetil, saj je izrazil željo po včlanitvi v DRD Haloze. Njegovi želji, kakor tudi želji še treh novih članov, smo z veseljem in ponosom ustregli ter jih sprejeli v naše vrste.

Na zboru smo opravili pregled aktivnosti za leto 2009 ter sprejeli načrt dela za le-

to 2010. Tudi v bodoče bomo sledili namenu in ciljem društva, in sicer izobraževanju, usposabljanju, obveščanju članstva, sodelovanju z Zvezo društev, druženju in predstavitvi širši skupnosti. Naš cilj je, da bi se število rejcev drobnice povečalo, s tem pa bi bilo pokošenih in popasenih več površin. Kot novost smo si v društvu zadali nalogo, da bo Odbor za promocijo in razvoj društva do Ovčje-kozjega bala izvedel projekt - izbor najboljšega rejca/rejke in izbor naj kmetije.

Na zboru je bil sprejet sklep, da bomo ob ostalih aktivnostih tudi letos organizirali osrednjo prireditve našega društva »Ovčje-kozji bal z golažijado«, ki bo letos že osmi po vrsti. Na balu bomo kot običajno pripravili razstavo živali, kulturni program, šaljive pastirske igre in društveno tekmovalstvo v kuhanju golaža iz mesa drobnice. Na prireditvi bo tudi izvedena razglasitev rezultatov projekta »Izbor najboljšega rejca/rejke in izbor naj kmetij«. Osmi Ovčje-kozji bal z golažijado bo tako kot lansko leto prvo soboto v mesecu juliju.

Iz analize aktivnosti društva izhaja, da smo bili v letu 2009 zelo aktivni. Ob organizaciji ovčje-kozjega bala smo še sodelovali na prireditvah društev v občini Cirkulane in občini Zavrč, bili na rad-

gonskem sejmu, udeležili smo se državne razstave drobnice ter državnega prvenstva v striženju ovac, za naše društvo so tekmovali trije tekmovalci in ena tekmovalka. Na razstavi drobnice je Kmetija Srečka in Irene Zorec razstavljala burske koze. Kozel je osvojil prvo, koza pa drugo mesto. Na osnovi javnega poziva za oddajo projektnih predlogov za izvajanje lokalne razvojne strategije za Haloze 2007-2013 smo uspešno kandidirali za subvencioniranje raziskovalne naloge »Raziskava ekonomske upravičenosti izgradnje obrata za predelavo in konfekcioniranje mesa drobnice«.

Na občnem zboru je bilo podeljenih tudi pet priznanj za dolgoletno in aktivno delo v društvu. Priznanja so prejeli kmetija Milana Vesenjaka iz Korenjaka, kmetija Ivana Ogrizka iz Hrastovca, kmetija Klemena iz Huma pri Ormožu, kmetija Borisa Gaveza iz Brezovca pri Cirkulanih ter Erna Korošec iz Strmca pri Leskovcu, ki se ob reji drobnice ukvarja še s predelavo domače ovčje volne in pletenjem volnenih izdelkov.

V imenu Društva rejcev drobnice Haloze in v svojem imenu se zahvaljujem občinom, medijem in posameznikom, ki so kakor koli pomagali pri izvedbi aktivnosti društva v preteklem letu, ter vabim vse ljudi dobre volje, da nas obiščete na naših prireditvah, še posebej na osmem Ovčje-kozjem balu z golažijado, ki bo tudi letos na gradu Borl prvo soboto v mesecu juliju.

Janko Lorbek,
predsednik DRD Haloze

Tamburaška budnica s prenovljenimi instrumenti

Začetek leta smo tamburaši začeli z nastopom na regijski reviji, ki je bila letos na Ptuj, kjer smo krstno izvedli Tamburaško budnico v naši priredbi.

Melodijo nam je po spominu zabrunda Martin Prašnički, ki je budnico v mladosti »sviral« na bisernici v petčlanskem družinskem tamburaškem sestavu iz Medribnika. Tamburaši smo veseli njegovega darila, naše plačilo pa je seveda »muzika«. Taisto koračnico smo igrali tudi na Državnem srečanju tamburašev in madolinistov, ki je bilo 11. aprila v Ljubljani, kjer smo prejeli bronasto plaketo. Tamburaši smo zelo veseli, da nam je uspelo po petih letih brenkanja na odsluženo kitaro kupiti novo bugarijo. Ker

Nastop na državnem srečanju v Ljubljani

Foto: Janez Eržen

smo nekaj sredstev pridobili tudi od države, smo prenovili še vse ostale instrumente in kupili nove kovčke. Seveda pa imamo še veliko želja in načrtov. Upamo, da bo »kaki boter v žep segno«, saj želimo jeseni ali pa pozimi posneti novo zgoščenko. Za binkošti se odpravljamo

na Bavarsko, kjer bomo po štirih letih ponovno sodelovali na mednarodnem festivalu ljudskih muzikantov »Drumherum«, za Aninsko soboto pa ste vabljeni na tradicionalno Tamburanje na Borlu.

Boštjan Polajžer

Rodil se je očka

Kulturno društvo Cirkulane je v lanskem letu obeležilo visok jubilej: 110-letnico. Tudi dramska skupina je aktivno soustvarjala kulturni utrip jubilejnega leta. Konec marca je svoje zvesto občinstvo razveselila s premiero komedije Niti tat ne more pošteno krasti. Septembra je še enkrat navdušila, tokrat z monoigro Anica v izvedbi Ane Črnivec, ki jo je po njeni življenjski zgodbi spisal Tone Partljič. Režijska taktika je bila pri obeh predstavah v rokah Alojza Domnika, s katerim skupina sodeluje od jeseni 2007. Anica je v iztekajoči se gledališki sezoni gostovala na številnih odrih v bližnji in daljni okolici in bila povsod dobro sprejeta.

Ker so se člani skupine poleg omenjenih projektov aktivno vključili še v pripravo prireditvev v prazničnem septembru, smo si po izteku prazničnega dogajanja vzeli nekaj odmora. Kazalo je že, da je pred nami sezona brez nove premiere. Takšen razplet dogodkov pa ni bil pogodu nekaterim članom skupine, predvsem pa ne konec leta izvoljenemu novemu predsedniku skupine Davorju Hrženjaku. Zato smo se sredi januarja dobili na sestanku, da pretehtamo, ali je smiselno pripraviti predstavo še v tekoči gledališki sezoni ali začeti s pripravami na novo. Prisotni smo se skoraj enoglasno odločili za prvo možnost. Še posebej, ker smo domače občinstvo navadili (razvadili) na vsakoletno novo premiero.

Glede na razpoložljivo zasedbo smo se po posvetu z režiserjem Alojzom Domnikom dogovorili za uprizoritev satire nam že poznane izraelskega avtorja Ephraima Kishona: Rodil se je očka.

Delo, ki ga je pred 23 leti ugledališčil Miran Kenda, govori o stvareh iz vsakdanjega življenja: rojevanju otrok. Vendar s to razliko, da je tokrat v ospredje postavljen bodoči oče, ki skozi delo prehodi trnovo pot od popolne mirnosti in zbranosti (saj je vendar izobražen in razgledan gospod inženir) prek sanjarjenja o skoraj nadnaravnih sposobnostih bodočega potomca in popolnega zloma tik pred koncem dela do pričakovanega srečnega konca ter veselja in vznemirjenja ob rojstvu prvorojenca. V želji, da do premiere, katere datum smo določili že na prvem srečanju, čim bolj naštudiramo delo, smo takoj pričeli z intenzivnimi vajami. Januarja so bile na urniku bralne vaje, s februarjem pa smo začeli s postavljanjem na oder. Do aprila smo se dobivali dvakrat tedensko, zadnji mesec pa smo dodali še en termin. Kot vsako leto, so nam pri izbiri termina vaj veliko težav povzročale službene in šolske obveznosti članov. Dodatna težava pa je bila zasedenost večnamenske dvorane. Z vajami na odru smo tako lahko začeli šele v mesecu marcu. Prva dva meseca smo

se srečevali v prostorih domače osnovne šole. Zato se moramo zahvaliti vodstvu šole, ki nam je to omogočilo.

V vlogi sprva zelo samozavestnega, nato pa vedno bolj zmedenega bodočega očka se je odlično znašel Davor Hrženjak, njegovo ženo in bodočo mamico igra Kaja Vršček. Zdravniško osebje upodablajo: Ana Črnivec (zdravnica), Zdenka Debeljak (sestra) in Mateja Muršec (sprejemna). Med očkovi »sotrpin« izstopa predvsem železničar (Marjan Prašnički), ki kot izkušen petkratni očka s svojimi komentarji bolj vznemirja kot pomirja že tako prestrašene reveže (Necj Belšak, Miha Tolič, Sandi Kelc in Matic Jurgec). Poleg omenjenih v predstavi nastopajo še: Melita Meznarič (Joži), Sebastjan Meznarič (Seba), Petra Bratušek, Samantha Veselič, Martina Kolednik in Mario Hvalec (Kokotovi). V satiri torej nastopa skoraj celotna zasedba lanske predstave. Po krajši prekinitev so na oder ponovno stopile tri igralkice iz »stare zasedbe«, poleg njih pa je kar sedem sodelujočih doživelo ognjeni krst. Kljub številni igralski zasedbi in generacijskim razlikam smo bili letos zelo usklajena ekipa. Kopico bolj ali manj smešnih pripetljajev, ki so se zgodili na vajah, pa smo zabeležili v dnevniku vaj, ki sem ga vodila avtorica pričujočega članka.

Predstava teče brez premora z zgolj nekaj

krajšimi zatemnitvami. Kot pri preteklih Domnikovih režijah na cirkulanskem odru je scena tudi tokrat minimalna (po režiserjevih navodilih so jo pripravili člani tehnične ekipe: Milan Črnivec, Jože Klinc in Miro Lesjak; pobarval pa Miha Tolič), del dogajanja pa se odvija tudi pred zaveso. Ker je g. Domnik prepričan, da se lahko igralec popolnoma posveti igri šele, ko sto odstotno obvlada tekst, poteka predstava brez šepetalk. Glasbena oprema je delo Romane Rek, za luč skrbi Stanko Meznarič, kostumografka je Janja Solina, v vlogi inšpicienta pa se prvič predstavlja Peter Juhart. Gledališki list in plakat sta izdelala Marjan Prašnički in Aleš Klinc.

Mozaik uspešne predstave tvori veliko drobcev in posameznikov, ki jih na odru ne vidimo. Zato se na tem mestu zahvaljujemo Nataliji Cafuta za izdelavo nosečniškega kostuma, Aljani Primožič za karikaturu mladega očka in občini Cirkulane za pripravo dvorane. Še posebej pa se moramo zahvaliti Gordani Črnivec za njeno angažiranje pri reklamah. Reklamni spoti na Radiu Ptuj so na predstavo namreč privabili veliko gledalcev iz širšega ptujskega območja.

Predstava je bila premierno uprizorjena v petek, 23. aprila, in ponovljena naslednji dan ter v nedeljo. Vsak večer je v dvorani sedelo več radovednih gledalcev, ki so napeto čakali, kakšne zgrade in nezgode čakajo mladega očka in ostale nastopajoče. Po prvih ocenah si je predstavo ogledalo okrog 550 odraslih gledalcev in veliko šoloobveznih otrok. O uspešnosti predstave poleg številnih gledalcev pričajo tudi pohvalne besede režiserja in strokovne spremljevalke območne revije odraslih gledaliških skupin Barbare Jamšek, ki si je predstavo ogledala v nedeljo, ko je bila dvorana polna dobesedno do zadnjega kotička.

Letošnjo gledališko sezono smo tako uspešno zaključili. V jeseni pa želimo poleg študija novega dela opraviti še nekaj gostovanj z letošnjo predstavo.

Mateja Muršec

Utrinek s predstave Rodil se je očka

Foto: arhiv KD

Živel 1. Maj!

Mednarodni praznik dela opominja delavce po vsem svetu k medsebojni solidarnosti.

Praznik dela - znan tudi kot prvi maj - je mednarodni praznik delavstva, ki ga 1. maja vsako leto praznujejo v večini držav sveta (redka izjema so ZDA). Tradicija prvega maja kot mednarodnega praznika dela se pričene v letu 1886 s Haymarket-skim izgreedom, ko so delavci zahtevali več delavskih pravic, med njimi predvsem uzakonjen 8-urni delavnik. V podporo pritisku delavskih organizacij, da bi ta predpis stopil v veljavo s 1. majem tega leta, so se na ta dan v Chicagu organizirale trume delavcev in pričele splošno stavko. 4. maja so se delavci zbrali na mestnem trgu Haymarket, kjer je po začetnem miru pred policijsko četo eksplodirala bomba in ubila osem policistov. Na to je policija odgovorila s streljanjem in ranila več deset ljudi. Kasneje je bila pravica do 8-urnega delavnika kljub vsemu uveljavljena, v delavskih krogih pa se je 1. maj uveljavil kot praznik dela, ki so ga ljudje obeleževali z različnimi rituali, med drugim s kurjenjem kresov v spomin na dogodke leta 1886. Mednarodno veljavo je praznik dobil s sklepom na prvem kongresu druge internacionale leta 1890 v Parizu.

Kljub težavam in neprijetnostim, ki so jih povzročali delodajalci in oblasti, se je 1. maj kot praznik dela uveljavil v evropskih deželah že pred prvo svetovno vojno. Uvod v praznovanje so bile prošnje delavcev, naj jim delodajalci dovolijo prost dan ali vsaj pol dneva, čemur so delodajalci po letu 1895 vse pogosteje ugodili. Sam 1. maj se je pričel z budnico delavske godbe (ki so jih imela vsa industrijska središča in večji obrati), sledil je slavnostni sprevod pražnje oblečenih delavcev na bližnji hrib ali v gozd, kjer je bil najprej delavski shod z govori, nato pa veselica z glasbo, jedajočo in pijačo.

Na Slovenskem so delavci prižigali kresove, postavljali mlaje ter se udeleževali političnih shodov s kulturnim in zabavnim programom. Slovenska tradicija prvi maj

Na Borlu

V torek, 30. aprila, ob 19. uri **PRVOMAJSKO PRAZNOVANJE** ob tabornem ognju in v vseh prostorih gradu. Gostinske usluge nudi gostinsko podjetje »Grad Borl«. Za veselo razpoloženje in ples igrata ansambel »Toneta Kmetca« iz Ptuja in ansambel iz Ormoža.

Vozijo posebni avtobusi komunalnega podjetja Ptuj izpred restavracije »Evropa« od 18. ure dalje.

Na predvečer 1. maja bodo v Halozah in Slovenskih goricah goreli številni taborni ognji, ob katerih bodo delovni ljudje ptujske občine veselo praznovali praznik dela. **Zelimo prijetno prvomajsko praznovanje!**

Prvi maj - tako kot v drugih slovenskih krajih - že desetletja praznujemo tudi pri nas. Na sliki je program prireditve za prvomajsko praznovanje na Borlu leta 1968 (vir: Tednik, 26.4.1968, str.1).

obeležuje tudi z nošenjem nageljnov ter posebnih značk. Posebnost na Slovenskem so bili tudi tako imenovani majski listi, ki jih je izdajala slovenska socialna demokracija in so bili vsebinsko v celoti posvečeni prvemu maju, zgodovini delavskega gibanja in prvomajskim proslavam, v njih pa so objavljali pomembni slovenski pisatelji in pesniki, med njimi Ivan Cankar, Oton Župančič in Zofka Kveder.

Prvomajska praznovanja na Slovenskem so se odvijala od leta 1890 vse do leta 1914, ko jih je prekinila prva svetovna vojna. Obnovili so jih v letih 1917-18, ko so imela izrazit značaj demonstracij za mir. V novi jugoslovanski državi so bila prvomajska praznovanja dovoljena do leta 1928, po uvedbi januarske diktature pa so bila prepovedana in so jih prirejali ilegalno. Leta 1945 je bil prvi maj v Jugoslaviji razglašen za državni praznik in dela prost dan.

Praznovanja delavskega dne so v času hladne vojne v komunističnih državah dobila obliko velikih vojaških parad in vladno podprtih zborovanj delavstva in so se zgledovala po sovjetskem vzorcu. Značilne so bile vojaške parade in predstavitve različnih delovnih dosežkov v obliki prikazov delovnih procesov na kamionih. V kasnejših letih pa so se prvomajske manifestacije vedno bolj spreminjale v izlete in športne prireditve z manj poudarjeno

politično vsebino.

V Republiki Sloveniji je bil 1. maj za državni praznik razglašen leta 1991.

Skozi zgodovino se je odvil mnogo različnih poskusov, ki so si prizadevali nadomestiti ali izničiti tradicije in pomen prvega maja ter s tem levo politično ideologijo. Izmed njih je najbolj uspela opustitev praznovanja prvega maja v ZDA, ki so znane po svoji močni protikomunistični tradiciji. V njih se tako danes praznuje delavski dan prvi ponedeljek v septembru, ko obeležujejo pomen ameriških delavcev pri blaginji in moči države. 1. maj pa v ZDA velja kot dan prava, ki izkazuje pomen pravnega sistema za družbo in njeno ureditev.

Zgodovina delavskega gibanja ne bi bila popolna, če vanjo ne bi bila vključena zgodovina prvega maja. Ob teh dneh so se delavci začeli zavedati svojega obstoja, svoje številčnosti in moči. V današnjem času je obeleževanje prvega maja še vedno močno povezano z velikimi zborovanji ali protesti delavcev po mnogih mestih celotnega sveta, navadno pa jih organizirajo delavske organizacije, kakršne so sindikati. Tako se delavska revolucionarna preteklost danes vse bolj povezuje tudi s prihodnostjo.

Mira Jerenec

Razmišljanje devetošolcev o domovini

Slovenija je kakor sonce.

Slovenija je kakor vonj najlepše rože.

Slovenija je kakor najlepše dekle.

Moje srce je vedno pri Sloveniji.

Kristijan Kokot

Slovenija je moja domovina.

Čeprav je zelo majhna, je raznolika dežela.

V moji domovini živijo dobri in prijazni ljudje, ljudje različnih kultur in narodnosti.

Žan Korenjak

Domovina je kraj, kjer se rodiš in živiš.

Je kraj, ki ga vzljubiš in ljubiš za vse življenje.

Domovine mi ne more nihče vzeti, je kot družina, ki jo imaš rad.

Moja domovina Slovenija je majhna, a lepa.

Ponosna sem nanjo.

Anja Kolednik

Moja občina

Že štiri leta imamo svojo občino in v tem času se je veliko spremenilo. Meni ta občina veliko pomeni in se je ne sramujem. V haloškem okolju živim že celo življenje, tukaj imam prijatelje in mimo življenje. Bilo bi mi hudo, če bi se morala preseliti v drug kraj.
Urška Emeršič

Ustanovljena je bila leta 2006. Za župana so krajan izvolili gospoda Janeza Jurgeca. Cirkulane niso bile razvite, pod županovo roko pa so se začele velike spremembe. V centru Cirkulan so se asfaltirale ceste, uredili so se pločniki, avtobusna postaja ter kanalizacija. Nekaj makadamskih cest so zamenjale asfaltirane ceste. Velika pridobitev za mojo občino je tudi novo igrišče in seveda vrtec.
Moja Tement

Čistilna akcija v občini Cirkulane

Na čistilni akciji v Cirkulanah se je pobralo za okrog 115 kubičnih metrov smeti.

Foto: arhiv LD

V soboto, 17. aprila, je bila izvedena čistilna akcija z zbiranjem vseh vrst odpadkov, ki so jih ljudje malomarno odvrkli v naravno okolje. Kot je verjetno znano večini občanov, je to bila čistilna akcija po celotni državi, ki se je udeležilo okoli četrta milijona ljudi.

V naši občini sta bila tokrat koordinatorja čistilne akcije Lovska družina Cirkulane in Društvo za aktivno preživljanje prostega časa Cirkulane v povezavi z občino Cirkulane. Sodelovala so tudi vsa društva v naši občini ter vsi vaški odbori. Zbirališče je bilo, enako kot pri podobnih akcijah v preteklosti, pri Lovskem domu v Brezovcu. Prisotne je uvodoma nagovoril župan občine Cirkulane Janez Jurgec. Izrazil je zadovoljstvo ob udeležbi ter povedal nekaj kratkih besed o pomembnosti čistilne akcije, ki je bila pred nami. Čeprav smo že več let zapored imeli podobne spomla-

danske čistilne akcije, se še zmeraj najde več kot preveč smeti, ki ne končajo na za to pripravljenih odlagališčih zaradi premajhne zavesti ljudi, ki še žal niso dovolj osveščeni, da bi spremenili svoj odnos do okolice in narave.

Letošnje čistilne akcije se je udeležilo približno 150 občank in občanov. Po končni oceni smo pobrali 115 kubičnih metrov vseh vrst smeti: rabljenih avtomobilskih pnevmatik, plastenik, pločevink in drugih vrst odpadkov. Poleg tega pa še 90 m³ kosovnih odpadkov: železa, bele tehnike in podobno. Številke so velike, lahko bi celo rekli zaskrbljujoče. Za sorazmerno majhno občino je to veliko odpadkov! Kar pa je pri celotni zadevi pozitivno, pa je dejstvo, da so to smeti starejšega datuma. To pomeni, da se je miselnost ljudi obrnila v pozitivno smer glede čistega okolja. Na naše zadovoljstvo smo na terenu odkrili zelo malo odpadkov, ki so bili odvrženi v

naravo pred kratkim. Velika večina je bila tistih, ki jih nismo uspeli pobrati v preteklih letih. Eden ključnih problemov pri tej akciji je seveda zelo težko dostopen teren do najbolj perečih črnih odlagališč smeti. Tu se je pokazala praktičnost in iznajdljivost nekaterih vaških odborov. Izpostaviti moram Vaški odbor Pohorje, ki je na svojstven način pristopil k reševanju prej omenjenega problema - težke dostopnosti terena. Člani so se izjemno potrudili pri čiščenju, lahko bi rekli, da so počistili celo male ekološke bombe ob državni meji s Hrvaško. Seveda pa gre pohvala tudi vsem ostalim udeležencem akcije, ki so nesebično žrtvovali svoj prosti čas za lepši in čistejši kotiček naše domovine.

Za odvoz pobranih kosovnih odpadkov je tudi tokrat poskrbela podjetje ZOS Ivana Žurana iz Gradišč 48 s specializiranimi vozili. Ob tej priliki bi se mu v imenu vseh zahvalil za izkazano pomoč in dobro voljo. Prav tako bi želel omeniti tudi dogovor med Lovsko družino Cirkulane in Planinskim društvom Cirkulane, da bomo s skupnimi močmi poskušali še letos očistiti Mele. Za nepoznavalce pa podatek: Mele so gozdni teren ob reki Dravi, vse od kraja Borl pa do meje s sosednjo občino Videm v Gradiščah.

Na koncu bi se zahvalil vsem udeležencem akcije za izkazano zavest pri ohranjanju čiste in neokrnjene narave našim zanamcem. Upam in želim, da bodo v bližnji prihodnosti takšne akcije nepotrebne, če bomo vse odpadke odlagali tja, kjer jim je tudi mesto. Od nas samih je pa odvisno, kdaj bomo toliko dozoreli, da bomo s svojim zgledom prepričali tudi tisti mali odstotek ljudi, ki je v preteklosti ravnal neodgovorno do ljudi in narave.

Franc Milošič,
predsednik LD Cirkulane

Iskanje zaklada na gradu Borl

Društvo za oživitev gradu Borl skupaj s sodelavci in prostovoljci že od leta 2007 izvaja enkrat na leto čistilne akcije na gradu Borl.

Vsako leto nam na pomoč priskočita tudi občina Cirkulane in Čisto mesto Ptuj, ki poskrbi za odvoz sortiranih odpadkov. Upravni odbor Društva za oživitev gradu Borl v letu 2010 predlaga, da se lotimo čiščenja dveh notranjih prostorov, in sicer črne kuhinje in večjega prostora na desni strani, ko vstopimo v grad Borl. Čistilna akcija bo potekala na gradu Borl v nedeljo, 23. 05. 2010, s pričetkom in zborom udeležencev ob 8. uri. Predvidena je organizirana brezplačna malica med 11. in 12. uro. Akcijo pa nameravamo zaključiti med 14. in 15. uro. Razdeli-

li se bomo v tri delovne skupine in se lotili urejanja notranjosti, dvorišča in okolice gradu.

Prosimo vas, da zaradi same organizacije izvedbe celotne akcije predhodno sporočite imena udeležencev na telefon 795 32 00 ali na elektronski naslov: grad.borl@gmail.com.

Udeleženci naj imajo osnovna zaščitna sredstva (rokavice, delovne obleke, ipd.). Pri akciji pa iščemo in potrebujemo tudi orodja, kot so žage, kosilnice, lopate, grablje ... Potrošni material, kot je gorivo, laks ..., bo zagotovil organizator, vendar predhodno najavite, kakšnega potrebujete za vaš stroj oziroma napravo.

Sonja Golc, tajnica DgB

Za čistejši svet

V soboto, 17. aprila, smo se po vsej Sloveniji zbrali ljudje, željni čistega okolja. Čistili smo kosovni odpad, divja odlagališča, reke in še kaj bi se našlo. Tudi v naši vasi, Cirkulanah, smo počistili ogromno smeti. V celotni akciji smo se vsi naučili, tako mladi kot starejši, da je treba skrbeti za našo državo Slovenijo in na to smo zelo ponosni. Tudi učenci naše šole smo sodelovali, pridružil pa se nam je tudi vrtec. Že v petek smo pobirali odpadke v bližnji in

daljni okolici šole. Našli smo veliko smeti, od rokavic do papirja, pnevmatik in vrečk. Ves odpad smo tudi ločevali. Pri tem smo se zabavali in se tudi marsikaj novega naučili. Želim si, da bi našo deželo ohranili lepo in čisto.

Sara Pomberg, 5. a

Še nekaj iskric iz 5. a:

Ne onesnažujmo okolja! (Tamara Križnjak)

Lepo je živeti v čistoči! (Katja Kolednik)
Roke iz žepov in naredimo nekaj za okolje! (Jerica Križanec)
Skrajni čas za čiščenje! (Tilen Kokol)
Držimo obljubo, ne mečimo smeti! (Marko Milošič)
Ponosen sem na čistilno akcijo! (Matej Belšak)
Naša dežela naj bo čista! (Marina Levanič)

Učence in učenci 4. a domače osnovne šole so se prav tako pridružili čistilni akciji.

Foto: arhiv šole

16. aprila smo tudi učenci 4. razredov sodelovali pri čiščenju Slovenije. Pri tem se nam je utrnilo nekaj misli.

Z veseljem sem sodeloval-a pri akciji, ker ...
... rada živim v čistem okolju (Patricija Petrovič),
... želim, da bi bila Slovenija čista in lepa (Urška Brodnjak),
... je to naša država, ki jo moramo čistiti, da nam bo lepo (Blaž Belšak),
... hočem, da je Slovenija vedno čista (Aljaž Korenjak),
... imam rad Slovenijo in sem nanjo ponosen (Alen Kokol),
... rad skrbim za naravo (Kristijan Hrzenjak),
... sem rad v čistem okolju (Jure Zavec),
... sta Slovenija in naš kraj lepša, ko sta čista (Nina Gorenjak),
... sem se nadihala čistega zraka (Martina Križanec).

Planinska orientacija

Že prvobitni človek se je moral znati v naravi orientirati, da se je lahko selil iz kraja v kraj ali odšel kam dlje na lov in se spet varno vrnil. Spretnost orientiranja je bila njegova življenjska potreba in eno od znanj za preživetje. Seveda prvobitni človek za orientiranje ni uporabljal posebnih naprav, ampak se je orientiral po različnih naravnih znamenjih, najbrž pa je imel tudi veliko bolj razvit čut za orientiranje.

Z orientacijo se srečamo takrat, ko zapustimo kraj stalnega bivanja, kjer se gibljemo avtomatično - brez premisleka. S pomočjo znanja, izkušenj, dostopnih podatkov in tehničnih pripomočkov lahko obvladamo tudi neznan teren, tako da ves čas vemo, kje se nahajamo in znamo najti pot do izbranega cilja. Orientacija je torej sposobnost, da se najdemo na neznanem terenu, pa naj bo to gozd, visokogorje, velemesto ali celo notranjost orientacijsko zahtevnega objekta, na primer velike stavbe ali podzemne jame.

Orientacija je načeloma enaka povsod na Zemlji, vsaj njene osnovne zakonitosti. Lahko pa v orientacijo dodamo nekaj posebnega ali neki dejavnosti lastnega in tako lahko dobimo podvrsto orientacije. Ena takšnih je planinska orientacija poleg npr. vojaške, taborniške, orientacijskih tekov ...

Planinska orientacija je s planinskimi dejavnostmi nadgrajena orientacija po hribovitem površju. Planinske dejavnosti, ki v primeru planinske orientacije nadgrajujejo

orientacijo, so:

hoja po markiranih in nemarkiranih poteh ter brezpotju, uporaba kompasa ter planinskih kart oziroma državnih topografskih kart, reševanje nalog, ki so bistvene-ga pomena za planinsko dejavnost (varstvo narave, prva pomoč, planinski vozli, gorska reševalna služba ...), skupinska dejavnost - v planinstvu individualnost v smislu samostojne hoje ni zaželena oblika, saj je združena z veliko mero rizika. Zato se v večino dejavnosti vpeljuje izvajanje aktivnosti v skupinah.

Planinska orientacijska tekmovanja

Skozi planinska orientacijska tekmovanja se mladi medsebojno spoznavajo, povezujejo, spoznavajo pokrajine in krajevne značilnosti, spoznavajo in upoštevajo načela Častnega kodeksa slovenskih planincev.

Tekmovalci rešujejo praktične naloge iz orientacije, pokažejo znanje vezanja planinskih vozlov, prve pomoči, varstva narave, poznavanja gorstev in splošnega planinskega znanja. Teoretično znanje se preveri s pisnimi nalogami iz snovi Planin-

ske šole, na progi pa s pomočjo karte in kompasa poiščejo kontrolne točke v čim krajšem času.

Dosežki cirkulanskih planincev na orientacijskih tekmovanjih

Tudi v tem šolskem letu tekmujejo mladi planinci PD Cirkulane v kategoriji B (osnovnošolci od 7. do 9. razreda) na področnih orientacijskih tekmovanjih v ligi MDO Podravje. Udeležili smo se vseh treh tekem: 24. oktobra 2009 v Podlehniku, 10. aprila 2010 v Lovrencu na Pohorju z dvema ekipama, 24. aprila 2010 pa v Rušah z eno ekipo. Na vseh treh tekmah je naša ekipa dosegla prvo mesto. S tem so si tekmovalci priborili nastop na državni ravni, to je na Slovenskem planinskem orientacijskem tekmovanju (SPOT). Iskrene čestitke tekmovalkam Barbari, Deji, Nini in Nuši ter tekmovalcem Juraju, Patriku in Primožu. Vaša imena sem zapisal po abecednem vrstnem redu in, kot se spodobi, dal prednost ženskam - naj vas to ne moti - vsi ste najboljši.

Ivo Zupanič,
Mentor MO PD Cirkulane

Uradni rezultati Podravske lige za šol. leto 2009/2010 za kategorijo B so:

PD	POT Podlehnik	POT Lovrenc	POT Ruše	Točke	Mesto
Cirkulane	15	15	15	45	1.
Lovrenc	12	12	10	34	2.
G. Radgona	10	7	12	29	3.
Poljčane	8	8		16	4.

Podobe zaslužnih krajanov

Janez Emeršič - Barunek (1893 -1965)

Med nami so živeli in delovali ljudje, o katerih se le še redko kaj sliši, čeprav pomenijo za kraj pomemben del zgodovine. Eden takih ljudi je bil Janez Emeršič iz Paradiža, po domače bolj znan kot Baron ali Barunek, poimenoval pa se je še s partizanskim vzdevkom Tom.

Zaradi telesne hibe - bil je nizke rasti in grbast - je bil že kot pojava nekaj posebnega. Toda, kar mu je narava vzela v fizičnem smislu, mu je bogato poplačala z nadpovprečnim umom in sposobnostjo, da se je znal spretno izražati v govornem in pisni besedi. Bil je priča in sovtorec kulturnega, družbenega in gospodarskega dogajanja v našem okolišju med obema velikima vojnima in pozneje. Kljub telesni hibi se ni zapiral vase; o svojih pogledih na družbena dogajanja se je rad pogovarjal z vsakim. Bil je inteligenten po naravi. Kljub temu da ni imel višjih šol, je bil več peresa, zato je v društvih in raznih odborih pogosto opravljal dela tajnika. Na dopolnilnih tečajih se je celo izobrazil za dopisnika v časopisje in je redno poročal o dogodkih pri Sv. Barbari v Halozah. Janez Emeršič - Barunek je bil zaveden Slovenec in strog kritik tistih, ki so se izneverili slovenstvu. Med nemško okupacijo, ko so se nekateri naši domačini po Varežu klanjali Nemcem in nemštvu, se je Tom - Baron povezal s partizani in je deloval na terenu kot kurir in aktivist.

Kot zavarovalni agent je s svojo nepogrešljivo palico prehodil vse kraje v okolišju. Na teh poteh je zbiral gradivo o starih običajih in navadah. Kot haloški domoljub in slovenski patriot, lokalni dopisnik in pričevalec svojega časa je bil eden redkih Haložanov, ki je spoznal in zagovarjal potrebo po ohranjanju kulturne dediščine.

Kaj vemo o njem?

Po rodoslovnih virih se izkaže, da se je njegov prapraded Lovrenc Emeršič priselil s Pohorja v Medribnik, kjer je leta 1797 kupil večjo kmetijo s hišno št. 14 (danes 28). V novo okolje ga je spremljalo tudi njegovo domače ime Baron. Kot kmetje pa so se Emeršiči - Baroni obdržali v Medribniku krajši čas. Breg z odlično vinogradniško lego, ki je nekoč spadal k posesti Emeršič - Baronov v Medribniku, je leta 1849 kupil Carl Sima iz Celja, ostali del kmetije pa je prevzel nek drug Emeršič, Andrej ali Čaput po domače. Tudi ta na posestvu ni zdržal dolgo in je kmetijo prodal sosedu Antonu Korenjaku iz Medribnika.

Emeršič - Baroni so se morali preseliti v Paradiž, kjer je Vid, ded našega Janeza, postal viničar v koči nekoč lastnega posestva.

Da so se Emeršiči ponašali z vzdevkom

Barunekov portret

Vir: album fotografij J. Emeršiča; hrani Vinko Žula. Fotograf neznani.

Baron, je Janez Emeršič razlagal na svoj način; eden njegovih prednikov naj bi bil nezakonski sin domačinke in borlskega graščaka, zato naj bi po svojem plemenitem očetu dedoval skoraj ves Medribnik z gozdom Beošak, Meje in del Paradiža. Poznejši rodovi Emeršičev pa naj bi živeli razsipno, zato so vse premoženje in plemiške privilegije postopoma »zažrli«, kot se je izrazil Janez sam. Ostal jim je edino vzdevek Baron. Janeza so pa zaradi njegove nizke rasti ljudje klicali Barunek.

Po mojih raziskavah tej Barunekovi zgodbi o njegovem poreklu pač ni mogoče pritrčiti, niti po rodoslovnih niti po zemljiško-lastniški plati.

Kakor koli že, Barunek domnevne zapravlivosti svojih prednikov ni z ničemer opravičeval. Kot se da sklepati iz njegovega življenjskega nazora, se je morda prav zato vztrajno postavljala na stran obubožanih viničarjev, ki so jih trgovci z novci nekoč spravili na boben, potem pa so jih na lastni zemlji še izkoriščali kot poceni delovno silo.

Barunek je bil drugi sin viničarja Franca Emeršiča in matere Marije, rojene Ropič. Po vpisu v matični knjigi se vidi, da se je rodil leta 1893 v Paradižu 22, kar je bila nekoč domačija Antona Žula in danes njegove hčere in njenega moža Martina Hercoga. Barunekov oče je privarčeval toliko denarja, da si je pozneje kupil malo posestvo v Paradižu, kjer se je potem Janez - Barunek leta 1932 tudi poročil z Medžimurko Barbaro Posel in kjer je leta 1965 dočkal smrt. Otrok v tem zakonu ni bilo.

Društvenik in pobudnik gospodarskega napredka

Janez Emeršič se je aktivno vključil v Katoliško slovensko izobraževalno društvo (KSID) pri Sv. Barbari v Halozah kmalu po prvi svetovni vojni. Za zgled in zvezo mu je bil štirinajst let starejši brat Franc, ki je bil v KSID knjižničar že leta 1912, potem

pa je moral odriniti v vojsko. Leta 1922 je postal Janez knjižničar društva KSID. KSID je imelo tudi igralno skupino. Katere vloge je Barunek morebiti odigral, po dosedanjih virih ni mogoče ugotoviti. Sam se je večkrat omenjal kot igralec KSID. To društvo je bilo v letih po prvi vojni zelo aktivno, saj je za njim stal znani barbarski župnik Janez Vogrin. On je zaslužen, da so obnovili porušeno cerkev Sv. Katarine, v kateri je KSID dobilo leta 1929 svoj oder. Janez pa najbrž ni bil dejaven le kot knjižničar in igralec na odru, temveč je pri godbenikih igral tudi violino.

Da je Janez Emeršič Barunek ostal dejaven na področju kulturno-prosvetnega dela tudi po drugi svetovni vojni, lahko sklepamo po priznanju, ki ga je prejel leta 1954 ob 55-letnici obstoja Bralnega društva Naprej.

Iz Barunekovih pripovedovanj in zapiskov izvemo, da je bil dejaven tudi na gospodarskem področju. Bil naj bi pobudnik in soustanovitelj podružnice Sadjarskega in vrtnarskega društva za Slovenijo pri Sv. Barbari v Halozah leta 1928. Postal je tajnik in odbornik te podružnice. Namen podružnice je bil skupen nastop bárbarskih sadjarjev pri prodaji pridelkov. Podprl jo je tudi župnik Grobler, ki je nasploh zelo vzpodbujal gospodarski napredek kraja. Leta 1938 so v bližini farnega gospodarskega poslopja zgradili lastno sušilnico. Prvo leto so nasušili 5 vagonov sadja. Barunek je bil prepričan, da k blagostanju Haložanov in »njihovi davčni zmogljivosti« lahko pripomore edino vinogradništvo in sadjarstvo ob dobrih letinah.

Sušilnico so pozneje celo razširili, a je domnevno zaradi nerentabilnosti kmalu zamrla. Zaradi zanemarjanja in vremenskih vplivov se je butana zgradba s časom povsem sesedla in propadla.

Barunek se je posvečal tudi čebelarstvu in je v Paradižu gojil nekaj družin čebel v slikovito rezljanem čebelnjaku, ki so ga pustili propasti, kot mnogo druge materialne dediščine pri nas. Na žalost!

Janez Emeršič, dopisnik iz Haloz

Kdaj je Janez Emeršič pričel dopisovati v časopisje, natančno ni ugotovljeno. Znano in dokumentirano pa je, da se je leta 1938 udeleževal novinarskih seminarjev v Ljubljani, Gornjem Gradu in še kje.

S tem si je nedvomno pridobil potrebno teoretično in praktično znanje, ki je potrebno, da novinar lahko poroča verodostojno. Kaže pa še na Barunekovo skrb za izpopolnjevanje, ker mu je pač primanjkovala izobrazba, kakršna se od novinarja pričakuje. Bil je vztrajen samouk, zavedal pa se je tudi, da je »vseživljenjsko« učenje potrebno, če hočeš razumeti razvoj in napredek v svetu in se od njega česa naučiti. Njegov duh in volja sta bila močnejša od nevolje telesa.

V politiki

Kot član KSID, ki je delovalo na katoliških vrednotah, se je že pred letom 1929 pojavil na volilni listi Slovenske ljudske stranke (SLS) - in bil izvoljen za odbornika. SLS je bila pri Sv. Barbari v Halozah v nenehni ofenzivi proti liberalnim strujam, predvsem pa se je v tem odlikoval župnik Vogrin. Baruneka prva opredelitev za SLS ni ovirala, da se ne bi pozneje vključil v jugoslovanski Sokol in se med nemško okupacijo pridružil partizanskemu odporiškem gibanju.

Iz časov mojega otroštva se spominjam, da je Tom Baron po vojni pogosto prihajal na obisk k mojemu očetu v Medribnik. Beseda je navadno tekla o politiki. Tom je pač rad politiziral. Potem sem nekoč v kredenci, kjer smo hranili pomembne družinske dokumente, odkril tudi ciklostilni časopis »Slovenski poročevalec« z rdečo zvezdo, ki ga je med vojno prinašal v našo hišo menda prav Tom Baron. Bil je povezan s partizani in je kot kurir in informator na terenu veliko pomagal odporiškem gibanju. Zbiral je denarne prispevke in predvsem dostavljal informacije zaupanja vrednim domačinom. Mislim, da je po vojni precej pomagal tudi pri vodenju karakteristik domačinov, v katerih so bili tudi podatki o tem, kdo je med vojno s kom sodeloval in na kak način. V moji šolski karakteristiki sem našel zaznamek, da je moj oče materialno podpiral NOB. O tem se v naši hiši ni nikdar govorilo, a nihče ne bi mogel dati teh podatkov bolj verodostojno, kot jih je lahko dal Tom Baron, ki je pogosto zahajal k nam. Z mojim očetom sta večkrat o nečem šušljala, kar naj bi ne bilo za otroška ušesa ...

Narodopisec

Premalo znano med domačini je Barunekovo zanimanje in prizadevanje za ohranjanje starožitja. Zbiral je fotografije o raznih dogodkih in jih uredil v albumu, ki ga

Janez Emeršič med novinarji, skrajno desno. Vedno je znal pritegniti pozornost poslušalcev. Vir: album fotografij J. Emeršiča; hrani V. Žula.

hrani njegov dedič v Paradižu. Ob pomoči brata Franca pa je nastal tudi zapis o duhovni, socialni in materialni kulturi tega konca Haloz. Gradivo iz leta 1958 nosi naslov »Narodopisje za področje in šolo tukajšnje bodoče osemletke Cirkulane v Halozah«. Opisal je šege in navade, vraže in običaje. Prikazal je ljudsko ustvarjalnost, kot so glasba, petje in plesi, dalje razne zgodbe in pripovedke in podobno. Njegov edinstveni prispevek bi veljalo kritično proučiti in nekatere specifične vsebine uporabiti za oživiljanje belanske identitete. Če bo mogoče, bomo nekaj njegovih zanimivih zapisov v bodoče objavili tudi v tem glasilu.

Kot družbeno angažiran človek se je Barunek v omenjenem zapisu dotaknil tudi socialnega statusa Barbarčanov. Kot sam verjame v zgodbo, da so njegove rodovne

korenine rasle iz gradu Borl, a so se po nekaj generacijah izsušile na neki viničariji, tako obžaluje nasploh usodo prenekaterega haloškega človeka, ki je postopoma izgubljal zemljo in premoženje in so ga trgovci, advokati, špekulanti, premožni Poljanci ter razne »Sparkasse« spravili ob tla pod nogami in pogosto tudi ob človeško dostojanstvo.

Janez Emeršič, Tom Baron, Barunek, Barunov Hanzek, kakor koli ga že pač imenujemo, je bil torej dragocen pričevalec svojega časa, ki se je z nadpovprečno inteligenco in razgledanostjo, pa tudi s svojo pojavnostjo, zapisal v spomin in življenje Belanov v 20. stoletju. Zasluži, da se zapiše v zgodovino našega kraja.

Mag. Martin Prašnički

Ena iz Barunekovih zapiskov 1958

»Obleka v starih časih«

Nekdaj so naši očetje nosili breguške, kot sosednji Hrvati, in ženske jih še sedaj nosijo doma. To potrjuje tudi cerkvena slika v župni cerkvi Sv. Barbare v Halozah na oboku pod korom. Tisti ljudje so vsi v beli hodni obleki iz domačega platna in so zato doma pridelovali lan in konopljo. Doma so vse ženske pozimi predle na kolovratih in hčere so pri možitvi dobile v bali rjuhe domačega pridel-

ka. Ko je umrl v Paradižu zadnji tkalec Emeršič Jožef, po domače Kepičak, so nosile ženske spredeno hrvaškemu tkalcu, da je stkal domače platno. Tako še zdaj izdelujejo domače platno v okolici Cvetlina v sosednji hrvaški fari ter krošnjarijo po Halozah z lastnimi izdelki. Najdlje so pridobivali lan in konopljo v Paradižu pri Francu Bezjaku, p.d. Celinskem; njegove hčere znajo vse presti, tudi moja žena in Brodnjakova hči Ana. Sedaj je vse to opuščeno, lan in

konoplja. V časih župnika Vogrina je 12 fantov prišlo na veliko noč k večernicam v narodni noši. Od teh še živi samo Franc Kolednik, Petrusov Franc v Paradižu. Oblečeni so bili v belo hodno obleko z zelenimi prsliki in srebrnimi gumbi, za pasom pa so imeli zataknjene mehurje s fajfnim tobakom ...

Izbor: Martin Prašnički

Nekatera sakralna znamenja in obeležja v občini Cirkulane

V šolskem letu 2007/2008 sta se mladi raziskovalki Elvira Jurgec in Mojca Preložnik dotaknili delčka bogate kulturno-zgodovinske dediščine. Pri tem raziskovalnem delu sem sodeloval kot mentor.

Prvotni naslov naloge je bil Sakralna znamenja občine Cirkulane. Pa sta kaj kmalu ugotovili, da vseh sakralnih znamenj občine ne bosta uspeli raziskati. V nalogi sta vključili tudi opis kraja in vsaj delno predstavili tudi nekatere druge kulturno-zgodovinske objekte iz bogate dediščine kraja.

Veliko o kraju je zbranega v knjigi Cirkulane - Svet Belanov. Prav o temi, sakralna znamenja, pa je zbranega malo, zato je bil še poseben izziv zbirati podatke, obiskovati ljudi, ki so bili o znamenjih pripravljene pripovedovati.

Izvedeli sta, da je na območju občine Cirkulane 14 kapel in kar 31 križev. Kapele so razporejene takole: v Gradiščah tri, v Velikem Vrhu in v Medribniku po dve, po ena v Brezovcu, Gruškovcu, Paradižu, Pristavi, Malem Okiču, Cirkulanah in Dolanah.

V tem sestavku so predstavljene le nekatere kapele in tista sakralna znamenja, ki jih ni več oziroma obstajajo zgolj ostanki. Na tem mestu je potrebno posebej poudariti, da sta raziskovalki v svoji nalogi opisali tudi skoraj vse križe.

Predstavitev sakralnih znamenj - kapele

Pokopališka kapela sv. Viljema

Pokopališka kapela je posvečena sv. Viljemu, ki goduje 25. maja in je bil redovnik v severovzhodni Italiji. Živel je v 14. stoletju. Po mnenju dekana Emila Dreva je najverjetneje kapela posvečena prav sv. Viljemu zato, ker se je kateri od grofov, ki so živeli v takratnem času na gradu Borl, imenoval Viljem. Kapela pa je bila sicer postavljena na grobu borlske grofice, preminule 1859.

Zavrčančeva kapela

V Pristavi ob cesti Pohorje-Paradiž leži Zavrčančeva kapela, postavljena leta 1999. Gospod Srečko Kranjc je doživel hudo prometno nesrečo. Zdravniki so mu povedali, da verjetno ne bo mogel več hoditi. Misel, da bo prikovan na invalidski voziček, je bila zanj nesprejemljiva. Zaobljubil se je, da bo postavil kapelo, če bo lahko kdaj spet hodil. In res. Danes je kapela, posvečena materi božji, zgrajena.

Barasova kapela

Dekan Emil Drev je povedal, da je bila njena oprema nekoč zelo zanimiva, saj je bila poslikana s freskami. Sicer pa je kapela posvečena Mariji, prav tako pa je bila opremljena z njenim kipom, ta pa je bil odtujen.

Gospa Marija Fijačko se je spominjala, da je v svojih mladih letih velikokrat zahajala tja k velikonočnemu blagoslovu in šmarnicam. Kapelo naj bi postavil Barasov Štef ali morda njegovi predniki. Bila je opremljena z oltarjem in kipci.

Barasova kapela v Brezovcu. Fotografiral Ivo Zupanič marca 2008.

Marija Emeršič je bila mnenja, da je bila kapela postavljena okrog leta 1800, postavil pa naj bi jo Barasov Štef kot zaobljubo za srečno vrnitev iz vojne. Povedala je, da je kapela bila opremljena s kipci sv. Ane, sv. Florjana in sv. Urbana, ki pa so bili odtujeni.

V času raziskovanja je bila kapela, zidana iz kamna in opeke, v slabem stanju. Na nekaterih mestih se je že rušila. Pred porušitvijo jo je »rešil« sosed, ki je z grobim ometom stene vsaj nekoliko utrdil.

Habjanekova kapela v Dolanah. Fotografije obnove in ponovnega blagoslova iz leta 1999 hrani družina Zvonka Maicna.

Grandova kapela

Ob otvoritvi Grandove kapele je v časopisu Tednik z dne 26. 10. 2007 zapisano, da je pred več kot 50 leti, takrat 23-letni mladenič zaradi nekaterih okoliščin moral pobegniti iz rodne kraja v Avstrijo. In že takrat se je zaobljubil, da bo, če se še kdaj srečno vrne domov, v zahvalo postavil kapelo. Rudolf Granda si je ustvaril družino v Avstriji, tam našel delo in se šele po upokojitvi vrnil v svoja rodna Gradišča. Na svojo obljubo pa ni pozabil.

Podobno je izpričala tudi Marjana Korošec in še povedala, da za kapelo skrbijo Rudolf Granda in njena družina. To obeležje je posvečeno srcu Jezusovemu in srcu Marijine. Vso leseno stavbno pohištvo in ostrešje je izdelal gospod Rudolf sam, saj je po poklicu tesar. Fresko matere božje je naslikal Franc Rutnik, bakreni zvon je graditelj kupil v Innsbrucku v Avstriji.

Habjanekova kapela

Zvonko Maicen je pojasnil, da so tod mimo ljudje včasih hodili peš do bližnjega mesta Ptuj in tudi romali k Sv. Ani, zato je ob tej poti zrasla kapela, ki je bila namenjena mimoidočim romarjem, ki so ob njej pomolili ter častili Sveto družino, ki ji je bila kapela posvečena. Povedal je tudi, da so bili leta

1989 odtujeni prav vsi, kak meter visoki leseni kipci, ki so bili v kapeli. To so bili kipci članov Svete družine: Jezusa, Marije in Jožefa. Kapela je zaprtega tipa, kot je značilno za vse ostale kapele v naši okolici. Zgrajena je iz kamna, pokrita pa z opečno kritino. Obeležje je opremljeno z lesenim kipom Marije, ki pestuje Jezuščka.

Bukovčova kapela

Bukovčova kapela leži ob cesti na levi strani ceste v Cirkulane, če se pripeljemo iz smeri Borl. Zaprti kapelo obdajata z obeh strani mogočni lipi, ki ji dajeta nek poseben čar. Kapela je opremljena s podobo sv. Barbare.

Dekan Emil Drev o prvotnem nastanku Bukovčove kapele nima podatkov, ve pa, da so prvotno kapelo podrli zaradi širjenja in dviganja cestišča ter jo na novo postavili na mesto, kjer stoji danes, leta 1987.

V njej so bili nekoč kipci Svete družine, ki so bili odtujeni. Ob ponovni postavitvi pa so kapelo opremlili s kipom sv. Barbare, ki je nekoč krasil kapelo, ki se je nahajala na JZ delu šolskega splotja. Danes za kapelo skrbi gospa Angela Žuran.

Bukovčova kapela v Cirkulanah. Fotografiral fotograf Langerhole s Ptuja leta 1991. Fotografijo hrani družina Žuran.

kapele je 18. 9. 2005 opravil farni župnik, dekan Emil Drev.

Toličeva kapela je posvečena Mariji Brezmadežni. Obležje stoji ob potoku. Krasi jo lesen kip Marije Brezmadežne, visok 1,2 metra, ki ga je izdelal Drago Matjaško, znani rezbarski mojster, samouk s Ptuja. Stene krasijo štiri stenske poslikave, ki jih je naslikal slikar, samouk Drago Ficko iz Spodnjega Kamenščaka pri Ljutomeru. Znotraj kapele sta naslikana blaženi Anton Martin Slomšek in sv. Tomaž, zunaj pa sv. Mihael in sv. Barbara. Gradbena dela je opravil Anton Štante iz Ormoža.

Štuhečova kapela

O Štuhečovi kapeli sta podatke povzeli iz članka v časopisu Tednik z dne 25. 9. 1997. Članek pove, da domačini sicer ne vedo povedati, kdaj je bila kapela zgrajena, so pa v stoletni katastrski knjigi našli

Franc Žuran, Angela Žuran in Marija Žuran tudi niso razpolagali z letnico postavitve obeležja, ponovna postavitve bi naj bila približno okrog leta 1985. Stara kapela je bila dotrajana, postavljena pa je bila kot ena izmed štirih postaj procesij, ki so potekale vsak teden v Cirkulanah. Ko pa je v njo treščil še tovornjak, pa so sklenili narediti novo. Kapelo so s skupnimi močmi naredili vaščani.

Škečova kapela

Škečova kapela stoji v Gruškovcu. Posvečena je Srcu Jezusovemu, katerega kip jo tudi krasi v notranjosti. Kapelo je v času raziskovanja že načel zob časa, bila je že v zelo slabem stanju in je klicala po obnovi. Leži na vzpetini ob cesti med smrekami. Do nje so vodile betonske stopnice. Notranjost je bila opremljena s kipom srca Jezusovega, stene so bile popleskane in okrašene z rožnim vzorcem »valcnom«.

ni vojni boril na strani partizanov. Med bojem, v katerem se je znašel v življenjski nevarnosti, se je skrtil za kapelo. Tista kapela je bila posvečena Srcu Jezusovemu. Zaobljubil se je, da bo, če preživi, tudi sam postavil kapelo, posvečeno Srcu Jezusovemu. Verjetno se je zaradi takratnih družbenopolitičnih razmer odločil za postavitve obeležja v notranjih prostorih svoje stanovanjske hiše.

Mrkačova kapela

Kot sta izvedeli od dekana Dreva, v Paradižu stoji tudi Mrkačova kapela. Kapela je posvečena Mariji in je bila v času razisko-

Štuhečova kapela v Gradiščah. Fotografiral Ivo Zupanič marca 2008.

vanja v slabem stanju. Sicer je bila v lasti družine Bračko, ki je prišla s Pohorja in kupila posestvo. Gospodarstvo jim je dobro cvetelo, za kar so se zahvalili z izgradnjo kapele. Kapela je opremljena z mavčnim kipcem Device Marije. Nad vhodom v njo je štukatura z napisom »19 Hvaljen Jezus in Marija 51«. Verjetno gre za letnico postavitve ali letnico obnove, česar pa raziskovalki nista uspeli raziskati.

Toličeva kapela

Od gospe Anice Belšak in gospe Marije Voglar sta raziskovalki izvedeli za Toličevo kapelo v Medribniku, zgrajeno okoli leta 2004.

O kapeli sta se pogovarjali s Franjom Toličem. Kot sta izvedeli, je novogradnja, postavljena leta 2004. Kapelo je dal postaviti Franjo Tolič v zahvalo za preživetje in ozdravitev po prometni nesreči in kot priprošnjo za zdravje svojih otrok. Blagoslov

letnico 1904, ko sta zakonca dr. Bela Štuhec in njegova žena Ana, znana dobrotnika iz teh krajev, kapelo odkupila od ptujske gospode. Še pred vojno sta kapelo obnovila in dogradila, ji dala današnjo podobo. V njej se je ohranil tudi kipec Marije in majhen zvon, ki ga je Ana Štuhec dobila za 70-letnico od domačinov. Za kapelo je precej let skrbela »župska« Trezika. Blagoslov ob zadnji obnovi je opravil dekan Emil Drev. Skrb zanjo pa je prevzela družina Letonja.

Novinarica je v članku tudi pojasnila, da so pri obnovi, ki je trajala nekaj mesecev, pomagali tudi domači obrtniški mojstri. Freske je naredil Drago Ficko iz Ljutomera. Stroške obnove so zbrali v župniji Sv. Barbara, veliko so prispevali domačini, skoraj polovico pa sta prispevala gorišniška občina ter VO Gradišča.

Raziskovalki sta še zapisali, da je kapela na zelo lepi lokaciji z razgledom. Okoli nje je lepo urejena okolica in tudi klopi ter mize, kjer si pohodnik lahko odpočije. Na nekaterih delih zidov se vidi, da so razpoke sanirane s finim ometom, ki čakajo še na slikopleskarska dela.

Škečova kapela v Gruškovcu. Fotografiral Ivo Zupanič marca 2008. Kapela je danes prenovljena - slika iz leta 2008 pa kaže na njen takratni izgled.

Hišna kapela pri Štefiki

O hišni kapeli pri Štefiki sta se mladi raziskovalki pogovarjali s Štefanijo Petrovič iz Gradišč. Gre za hišno kapelo, postavljeno leta 1970. Postavil jo je njen pokojni mož Franček, ki se je v narodnoosvobodil-

Gustlova kapela

Gre za novejšo gradnjo v bližini hiše Avgusta Milošiča v Malem Okiču št. 18. Kolikor se je spomnil Benjamin Vidovič, je bila postavljena 2002, vendar ni vedel zagotovo.

Predstavitev sakralnih znamenj, ki ne obstajajo več

Pri iskanju podatkov o posameznem sakralnem znamenju sta mladi raziskovalki naleteli še na tista, ki jih danes več ni oziroma so danes vidni le še ostanki, kar sta tudi vključili v raziskavo.

Kapela sv. Barbare (ob šolskem poslopju)

Na kapelo, ki je nekoč stala tik ob šolskem poslopju, me je kot mentorja opozorila Terezija Štumberger, saj je razvidna s fotografije šolskega poslopja iz leta 1932 in s stare razglednice Sv. Barbare.

Genovefa Fajfar se še je spomnila tega znamenja. Povedala je, da je bilo odstranjeno kmalu po drugi svetovni vojni, verjetno zaradi takratne družbene klime ob takratni spremembi političnega režima.

Kapelo bi naj krasil kip sv. Barbare, ki pa ob odstranitvi kapele ni bil uničen, ampak so ga shranili v sosednji gostilni pri Korenjaku (danes gostišče Krona). Kdaj točno so obeležje odstranili, se ni spomnila, pa tudi tega, kakšna je bila nadaljnja usoda kipa svetnice, ni vedela.

Podobno je izpričal Adolf Petrovič. Znamenja oziroma kapele ob šoli se je še spomnil. Povedal je tudi, da je kapela bila pravzaprav del poslopja - vogala šolske stavbe. Kdaj točno so jo odstranili, ni vedel, menil pa je, da hitro po drugi svetovni vojni ob adaptaciji šolskega poslopja. Tudi on je menil, da je pri odstranitvi kapele šlo za politično ozadje.

Šolsko poslopje najine šole iz leta 1932. Fotografija je objavljena v zborniku ob 200 letnici šolstva v Cirkulanah.

Tudi po njegovem mnenju je kip sv. Barbare, ki je krasil kapelo, danes v Bukovčovi kapeli.

Križev pot do podružnične cerkve Sv. Ane

V 18. stoletju so do cerkve Sv. Ane na Velikem Vrhu zgradili Križev pot, od katerega pa je danes ohranjena samo ena kapelica.

V pogovoru z dekanom Emilom Drevom sta izvedeli, da je nekoč bilo 14 kapel križnega pota. Edina ohranjena je na vrhu, obnovljena je bila pred leti, sredstva je prispevala občina Gorišnica. Ostale kapele

Kapelica križnega pota k Sv. Ani na Velikem Vrhu. Fotografiral Ivo Zupanič junija 2004.

so bile uničene med vojnami in po drugi svetovni vojni. Obstajajo načrti, da bi Križev pot po nekdanjem zgledu na novo postavili.

Križ v Gradiščah in Ciglarov križ v Malem Okiču

Od dekana Emila Dreva sta raziskovalki tudi izvedeli, da krasita preddverje cerkve Sv. Elizabete kipa Jezusa in Marije. Omenjena kipa sta nekoč krasila križ, ki je stal v Gradiščah. Križ je propadel, kipa pa so s premestitvijo rešili pred propadom.

Tudi Ciglarov križ v Malem Okiču ne stoji več. Odstranili so ga zaradi razširitve vinograda. Bil je v lasti Tilike Pintarič. Podobe, ki so nekoč krasile ta križ, hrani lastnica, sta še izvedeli od dekana.

Kužno znamenje ob cesti na grad Borl

Na območju Haloz je večkrat razsajala kuga, čeprav, kot nas je seznanil Bračič, najdemo le malo kužnih znamenj, naletimo na figuralno znamenje ob cesti h gradu Borl. Danes obstajajo le še ostanki tega kužnega znamenja. Kužno znamenje je še dobro vidno na razglednici, ki jo hrani Franci Golob s Ptuja, zgodovinar in znani

Kužno znamenje ob cesti na Borl nekoč in danes. Razglednica izdana okoli leta 1945, hrani jo Franci Golob. Desno je današnji ostanek znamenja, posnet novembra 2007 (Ivo Zupanič).

zbiralec. Kdaj je kip na znamenju propadel ali bil kako drugače uničen, raziskovalkama ni uspelo izvedeti.

Kapela sv. Roka

Zanjo sta izvedeli od dekana Emila Dreva. Stala je na gradiškem Humu. Ker je v tem času razhajala kuga, so mislili, da jih bo ta kapela varovala pred to hudo boleznijo, zato so jo posvetili sv. Roku, priprošniku v sili. Postavljena je bila že v 18. stoletju, po domnevah med letoma 1715-1720, ko je drugod že razhajala kuga. Sliko sv. Roka, ki je bila del opreme obeležja, so kasneje ob propadu kapele prenesli v cerkev Sv. Ane na Velikem Vrhu.

Dekan je pojasnil, da naj bi ob restavriranju slike ugotovili, da so podoba sv. Roka izrezali iz slepega okvirja in platno pri-

Sliko sv. Roka hranijo v župnišču Sv. Barbare. Fotografirali Mojca in Elvira marca 2008.

lepili na drugo - večje platno - in poslikali okolico slike. Danes sliko hranijo v župnišču Sv. Barbare. Tako sta jo imeli možnost videti in jo tudi fotografirati.

Glavna teža pričujoče raziskovalne naloge so torej bili opisi in zbiranje slikovnega gradiva posameznih sakralnih obeležij. V raziskovalnem delu pa sta uporabili metodo anketiranja in vodenih intervjujev, kar je pokazalo, da večina občanov ne ve za točno število sakralnih obeležij v občini. Praktično so bili vsi anketiranci mnenja, da bi bilo prav obeležja vključiti v pohodniško-turistično ponudbo kraja.

Mladi raziskovalki sta izvedeli in zapisali marsikaj zanimivega. Predvsem pri iskanju odgovora, zakaj je bilo neko obeležje postavljeno, so si pričevanja velikokrat nasprotovale. Zapisali sta takšna, kot so, nista pa jih imeli niti časa niti možnosti preverjati. Zapisov, razen pri obeležjih, postavljenih ali prenovljenih nedavno, največkrat ni.

Kljub temu da sta takrat osnovnošolki Elvira in Mojca odlično opravili svoje delo, je marsikaj ostalo zavito v temo. Morda pa bo njuno delo spodbudilo koga k nadaljevanju začetega ...

Vir: Jurgec, Elvira in Preložnik, Mojca (2008), Nekatera sakralna znamenja in obeležja v občini Cirkulane, raziskovalna naloga.

Ivo Zupanič

Športni dan

Za uspeh se je bilo potrebno potruditi.

Foto: arhiv šole

V sredo, 7., in v četrtek, 8. aprila, se je na lokacijah v Cirkulaneh in v Zavrču odvijal športni dan, ki smo ga priredili ob svetovnem dnevu zdravja. Potekal je na travnatem nogometnem igrišču. Pomerili smo se v atletskem troboju: teku na 60 in 600 metrov, za učence od 6. do 9. razreda pa je bil organiziran met vortexa.

Športni dan so začeli učenci 3. razreda s tekom na 60 metrov in bili zelo uspešni. Učenci 9. razreda so medtem že metali

vortex. Čez nekaj časa so prišli tudi otroci iz vrtca, ki so se pomerili v teku na 100 metrov. Za svoj trud so zmagovalci prejeli medalje. Po končanem teku na 60 metrov se je začel tek na 600 metrov. Nekateri učenci so pokazali pravo borbennost. Učenci od 1. do 5. razreda so prejeli medalje glede na uspešnost pri teku na 600 metrov. Medalje je podeljeval župan občine Cirkulane Janez Jurgec.

Nato je sledilo podeljevanje medalj

Mladim športnikom je čestital tudi župan Janez Jurgec.

Foto: arhiv šole

učencem od 6. do 9. razreda, ki so se pomerili v troboju. Tudi te medalje je podeljeval župan Janez Jurgec. Po napor nem dnevu smo odšli veseli in polni dobrih občutkov domov. Zahvaljujemo se vsem učiteljem in gospodu županu za podeljene medalje.

Špela Maicen, 7. a

5. otroška varnostna olimpiada

V letošnjem letu smo imeli možnost sodelovati na 5. otroški varnostni olimpiadi, ki jo organizira Policijska uprava Maribor. Olimpiada je namenjena 4. razredom, vsaka ekipa šteje 10 članov. Namen projekta je, da otroci skozi igro in s skupinskim delom spoznajo nekatere najpogostejše nevarnosti. Naučijo se, kako ravnati v takih situacijah. Seveda brez priprav ni šlo. Veliko smo vadili. Hvala tudi gasilcem, ki so nam priskočili na pomoč. V sredo, 21. aprila, smo se polni pričakovanj podali v Podlehnik, kjer je bilo predtekmovanje. Čakale so nas štiri igre: človek ne jezi se, vožnja s kolesom, sestavljanje logotipov in zbiranje vode. Pri vsaki igri smo bili zelo zavzeti, pri tem pa seveda nismo pozabili na zabavo. Močno smo si želeli uvrstitve v polfinale, a žal nismo imeli sreče. Po prvotni žalosti smo vseeno ugotovili, da smo se na zabaven način veliko naučili in preživeli lep dan.

Učenci 4. razreda

Utrinek z otroške varnostne olimpijade

Foto: arhiv šole

Naravoslovni teden 2010

Naravoslovni teden smo izpeljali v prvem tednu meseca marca 2010. Tudi tokrat smo bili gostje v ČŠOD Dom Rak v Rakovem Škocjanu. Bilo je zelo lepo, poučno, atraktivno. Vsebine so bile naravoslovno, družboslovno in športno obarvane. V nadaljevanju je nekaj zapisov vtisov učenk in učencev sedmih razredov, ki so se udeležili naravoslovnega tedna.

Tek na smučeh

Prvi dan je imela prva skupina tek na smučeh. Pred Domom Rak smo se zbrali na klopeh. Odšli smo v brunarico, kjer nam je učitelj pokazal, kako se pripravijo smuči. Pokazal nam je tudi, kako se popravi kakšna vreznina v smučeh in kako je potrebno

Kanuje in opremo je bilo potrebno prenesti do reke.

Foto: Mirjana Fuks

ravnati, da se na smuči ne prijema sneg. Razdelili smo si smuči in odšli na igrišče, kjer smo opravili nekaj vaj. Po vajah smo se drug za drugim spustili po majhnem klancu. Zelo težko se je bilo obdržati na nogah. Potem smo odigrali razne igre - črni mož in se lovili. Imeli smo tudi štafetne igre. Na koncu smo se še igrali gnilo jajce na smučeh. Vrnili smo se proti domu, kjer smo oddali smuči. Tako se je zaključil tek na smučeh.

Uroš Cesar, 7. a

Zelške jame

Zjutraj smo se odpravili na pohod v Zelške jame. Pot je bila kar dolga in zahtevna, a hkrati zanimiva. Ogledali smo si veliko kraških znamenitosti. Videli smo brezna, vrtače in udornice. Ko smo končno prišli pred jamo, smo si naredili čelade za varnost, saj je bila pot kar nevarna in spolzka. Pred vhomom v jamo nam je gospa razdelila svetilke in odpravili smo se v temno jamo. Jama je zelo zanimiva. S sten so viseli veliki kapniki in zavese. Ničesar se nismo smeli dotikati, saj so nekateri kapniki zelo krhki in se lahko odlomijo ali pa s svojim dotikom kapnika poškoduje njegovo rast. Videli smo tudi živali, ki živijo v jamah. Zelo zanimivo je bilo od blizu videti netopirja. Igrali smo se igro netopir in komar. Bilo je super in prisotne je bilo veliko dobre volje. Uživali smo in mislim, da bi to šolo v naravi vsi še enkrat ponovili.

Klara Letonja, 7. a

Tek na smučeh

Zjutraj se je naša skupina zbrala v brunarici. Učitelj Polde nam je nekaj povedal o smučeh. Nato nam je pokazal, kako se smuči pripravijo za tek in kako se popravi. Pokazal nam je, kako si obujemo smuči. Vsak je dobil svoje čevlje, učitelj Polde je presodil, katere smuči in palice so bile primerne za vsakega posameznika. Najprej smo na snegu preizkusili smuči. Učitelj Polde nas je naučil osnovnih tehnik: kako se palice primejo v roke, kako pokročimo kolena ... S smučmi smo se malo poigrali in na snegu risali sončke. Bilo je fantastično! Eni smo padali, drugi se pobirali s snega, bilo je zanimivo in razburljivo. Šli smo na majhen hrib, kjer smo se spuščali drug za drugim navzdol. Enim je šlo boljše, drugim slabše. Nato smo se v koloni zapeljali za učiteljem na večji hrib. Na koncu smo se zbrali pri gozdu. Med seboj smo tekmovali v dveh skupinah. Bilo je zelo lepo in zanimivo. Tako se je počasi odvijal tek na smučeh. Na koncu smo vsi zavpili v en glas: Osnovna šola Cirkulane-Zavrč. Skupaj smo pospravili opremo in tako je minil lep dan. Tek na smučeh mi je bil zelo všeč in je fantastičen šport.

Valerija Gabrovec, 7. a

Vožnja s kanuji

Po malici smo se šli vozit s kanuji. Najprej me je bilo strah, da bi se z njim prevrnila. Učitelja Polde in Samo sta nam povedala nekaj osnovnih pravil o kanuju in veslanju. Izvedeli smo tudi, da tisti, ki sedi zadaj, krmari. S sošolko Bijanko sva se odločili, da bova šli zraven učitelja Iva, saj še nisva imeli izkušenj s kanujem. Potem smo si oblekli rešilne jopiče in posedli v kanuje. Jaz sem bila prva, potem sošolka Bijanka, krmari pa je učitelj. Tu in tam smo prepustili vodnemu toku, da nas je nosil. Nekajkrat pa smo se zapeljali tudi v poplavljeni grmovje. Bilo je zelo zanimivo, z velikim veseljem bi šla še enkrat.

Barbara Jurgec, 7. a

Smučarski tek

Zjutraj smo se odpravili v brunarico. Tam nam je učitelj Polde povedal nekaj o teku na smučeh in nam pokazal, kako oskrbuje smuči. Vsak je moral povedati številko obutve, da je dobil čevlje za tek na smučeh. Dobili smo tudi smuči, primerne naši velikosti. Odpravili smo se na sneg, naredili nekaj vaj na smučeh, se naučili, kako se moramo prav pobrati s tal, ko pademo ... Ko nam je bilo že vse jasno, smo se spustili po majhnem hribu navzdol. Potem

smo se odpravili do bližnje hiše, kjer je bil malo večji hrib. Nekajkrat smo se peljali in tudi večkrat padli. Potem smo se razdelili v skupine in tekmovali, katera skupina je hitrejša. Igrali smo se tudi "črnega moža" in bilo je zelo zabavno. Odpravili smo se nazaj v brunarico in se sezuli ter se odpravili v dom, saj je napočil počitek.

Valentina Granda, 7. a

Reka Rak

Reka Rak izvira v Zelški jami, ponikne pa v Tkalca jami. Reko Rak smo si tudi ogledali.

Videli smo tudi jamo, kjer reka ponikne in kjer izvira. Pogovarjali smo se tudi o reki s sedmerimi imeni, to je Ljubljanica. S sedmerimi imeni jo imenujejo zato, ker reke v jamah poniknejo in na površje pridejo kot reka z drugim imenom. Na Hrvaškem teče Trebušnica, ki ponikne v Volčji jami, na površje pa priteče kot reka Obrh. Obrh ponikne v jami Golobina, na površje pride kot reka Stržen. Stržen ponikne v Jami Karlovica in Zelških jamah. Z druge strani teče Reka Pivka, ki ne ponikne v Postojnski jami, ampak teče mimo. Iz Zelških jam priteče reka Rak in teče v Tkalca jamo. Pivka in Rak se združita in ponikneta v Planinski jami. Ven priteče kot reka Unica, ki ponikne v Najdeni jami. Iz Najdene jame priteče reka z imenom Ljubljanica. Po reki Rak smo se tudi vozili s kanuji.

Romina Zadravec, 7. a

Drevesa in živali

Rakov Škocjan je zelo bogat z gozdovi, v katerih najdemo drevesa: mokovec, duglazijo, beli gaber, smreko, jelko in listavce. Latinsko ime za smreko je Picea Abies, za jelko pa Abies Alba. Naštela bom nekaj najpogostejših razlik med smreko in jelko. Smreka ima koničast vrh, veje lepo razporejene po deblu, storži visijo navzdol. Jelka ima zaobljen vrh, veje razmetane po deblu, storži stojijo navzgor.

Mokovec je rastlina oziroma drevo, ki ima uporabne plodove. Če te plodove posušimo in jih zmeljemo, dobimo moko, ki je zelo sladka, zato je dobra za sadni kruh. Če duglazijino vejico mencamo med prsti, imajo iglice vonj po agrumih. Podobna je smreki ali jelki. Videli smo tudi gorski javor, ki ima zelo zanimivo deblo.

Postali smo tudi stezosledci. Videli smo sledi jazbeca, kune in lisice. Videli smo tudi medvedje šape in veliko ustrojnih živali. Pokazali so nam tudi iztrebke različnih živali in izbljuvke ptic. Imajo pa tudi posušenega nočnega metulja ali smrtoglavca.

Špela Maicen, 7. a

Zbral: Ivo Zupanič

Mednarodni projekt Pasavček

Večina naših učencev prihaja v šolo s šolskim kombijem, nekatere vozijo starši, tisti, ki stanujejo blizu šole, pa pridejo peš. Tako smo prav vsi vsak dan na cesti. Zelo pomembno je, da pridemo varno v šolo in se varno tudi vrnemo domov.

Zato posvečamo prometni varnosti v šoli veliko pozornosti. To je bil tudi eden izmed razlogov, da smo se že pred tremi leti vključili v mednarodni projekt Pasavček. Želeli smo se naučiti še več o našem varnem vključevanju v promet. Skrb za večjo varnost otrok v prometu nas je spodbudila, da smo se tudi v letošnjem šolskem letu z učenci 1. triade vključili v ta mednarodni projekt.

Cilj projekta je otrokom in staršem približati pravilno uporabo otroških varnostnih sedežev in varnostnih pasov med vožnjo v avtomobilu. Ciljna skupina so otroci, stari 6, 7 in 8 let, ter njihovi starši. Osrednja figura v projektu je lik Pasavčka, ki na zabaven način opozarja otroke, da je red vedno pas pripet. V sklopu projekta smo želeli poiskati odgovore na zastavljene vprašanje: »Zakaj pripeti otroka z varnostnimi pasovi? Kako varnostni pas prispeva k bistvenemu zmanjšanju posledic ob trku?« Statistika namreč še vedno kaže na pomembno uporabo otroških varnostnih pasov in pasov na zadnjih avtomobilskih sedežih.

V projektu smo uporabili gradiva Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu. To so bili različni plakati, stojalo za pisala, obešanke Pasavček, letaki, Pasavček koptiljaček, brošure, prenovljene spletne strani, CD in žig. Naši sodelavci pri projektu pa so bili starši, vzgojiteljica, računalnikar, knjižničarka, policist, voznik šolskega kombija, hišnik in članica občinskega Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu. Ob zaključku projekta smo pripravili tudi razstavo.

Učenci 3. razreda so o projektu Pasavček zapisali ...

Pasavček gre prvič v šolo

Danes je bil Pasavček zelo vznemirjen, kajti z mamo sta šla kupit torbo in šolske potrebščine. Izbral si je torbo rdeče barve z napisom RED JE VEDNO PAS PRIPET. Prišel je prvi šolski dan. Mama in Pasavček sta sedla v avto. Pripela sta se z varnostnim pasom in odpeljala v šolo. Pasavček je v razredu sedel zraven najboljšega prijatelja. Malo so se pogovarjali, se predstavili in nato začeli s poukom. Bilo je zelo lepo.

Veronika Polajžer, 3. a

Pasavček in težava

Bil je vroč dan. Pasavček je šel ven in videl nekaj neverjetnega. Otroci se v avtomobilu niso pripeli z varnostnim pasom. Rekel jim je, naj se pripnejo, a ga niso ubogali. Ko so

Osnovnošolce je obiskal tudi policist.

Foto: arhiv šole

Pri delu v projektu Pasavček je bilo učencem 1. razreda najbolj všeč ...

Ko nam je policist Robert pokazal, kako se pravilno pripnemo z varnostnim pasom v otroškem sedežu. (Dunja)

Všeč so mi bile pobarvanke pasavček. (Andreja)

Ko sva z atom delala pasavčka »koptiljačka«. (Nejc)

Ko smo reševali učni list pasavček z računi. (Monika)

Ko smo izdelovali avtomobilčke. (Mitja)

Ko smo risali žival pasavec. (Anja)

Ko sem sedel v otroškem sedežu in me je policist pravilno pripasal. (Niko)

Uživala sem, ko smo plesali ples ob pesmici »Avto«. (Tamara)

Ko smo se naučili pesmico Pasavček. (Deja)

Da sem se veliko naučila o živali pasavec. (Marina)

Učni listi s povezovanjem števil. (Tomi)

Delo v računalniški učilnici. (Jure)

Da sem se vozil z avtomobilčki, bil sem pravi šofer - sam sem ovinkal in pritiskal na gas. (Igor)

Ko sem si izdelal stojalo za pisala, na njem je polno pasavčkov. (Dominik)

Da so učenci pridno sodelovali in uživali pri besednem, likovnem in gibalnem ustvarjanju. (učiteljica Dragica)

V projektu Pasavček so se učenci 2. razreda naučili ...

V avtu moramo otroci uporabljati varnostni sedež. (Zala)

Varnostni sedež potrebujemo do 12. leta starosti ali do velikosti 150 cm. (Eva in Iva)

Če nismo pripeti z varnostnim pasom, lahko med nesrečo dobimo poškodbe. (Andreja)

Mamico, atija, babico in dedija sem naučila, da morajo uporabljati varnostni pas. (Mateja)

Red je vedno pas pripet. (Peter)

Pesmico Pasavček. (Sašo)

Pripeti moramo biti, dokler se avto ne ustavi. (Mai)

Pasavec je žival, ki ima oklep in živi v Ameriki. (Karolina)

Med vožnjo ne smemo stati in skakati. (Bernarda)

Upoštevati moramo prometna pravila in prometne znake. (Zala B.)

Spomniti odrasle, da se pripnejo. (Nino)

Da umre v prometnih nesrečah veliko otrok, ki niso pripeti. (Manuela in Segal)

Da učenci poznajo in upoštevajo pravila prometne varnosti ter k temu vzpodbujajo tudi odrasle. (učiteljica Marinka)

se peljali, se jim je skoraj zgodila prometna nesreča. Od takrat se zmeraj pripnejo z varnostnim pasom.

Primož Kranjc, 3. a

O Pasavčku

Izdelali smo pasavčka iz papirja in plastelina. Narisali in pobarvali smo pobarvanke. Izdelali smo knjige z zgodbami o pasavčku. Ogledali smo si prometne znake in jih risali s kredami. Vozili smo se z avtomobilčki na ba-

terije. Prišel je tudi policist.

Viktorija Zdravec, 3. a

Pasavček koptiljaček

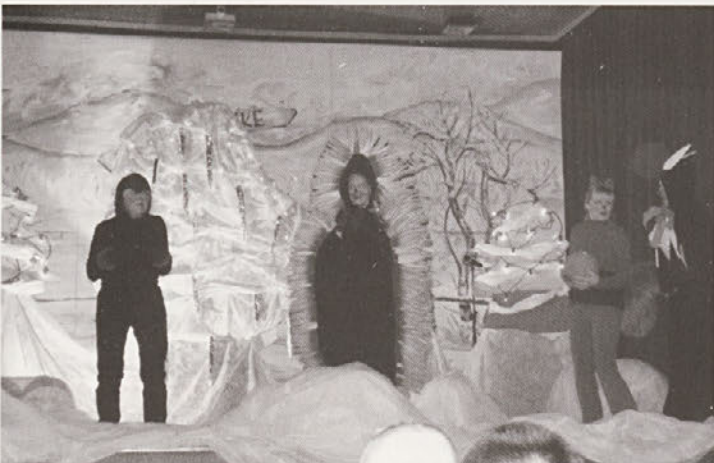
Pasavčka sem najprej izrezal iz papirja. Nato sem mu z gumbi prišil roke in noge. Povezal sem jih z vrvico. Z njo lahko pasavčku premikam roke in noge. Pri delu sem se zelo zabaval.

Nejc Kralj, 3. a

Dejavnosti v Vrtcu Cirkulane od decembra 2009 do junija 2010

V novoletnem času je potekalo veliko dejavnosti in druženja s starši. V našem vrtcu smo postavili novoletno jelko, ki so jo krasili bleščeči bonbončki in okraski. Starši so se s svojimi otroki udeležili delavnice, kjer smo izdelali okraske ter jih obesili na našo velikansko jelko v avli vrtca. Prostor za božičkova darila je bil po delavnici pripravljen. Tako nas je božiček letos presenetil kar čez noč in nam pustil velikanske škatle daril za vse skupine.

V času božiča smo vzgojiteljice za otroke občine Cirkulane v večnamenski dvorani Cirkulane odigrale igrico »Diamant v snegu.« Skupaj z otroki smo pričakali božička z darili. Kako je bilo videti in kako smo se razveselili daril, si pogledajte na fotografiji.

Kot v vseh okoliških krajih, so tudi pri nas potekale priprave na pustno povorko. A v kaj smo se našemili? Bili smo zeleni, bili smo

majhni, veliki in ... ja, imeli smo bodice. Hmmm ... le kaj bi to lahko bilo? Bili smo kaktusi! Najštevilčnejši, kar jih je bilo mogoče videti. Bilo nas je 122 kaktusov. Da nas je bilo toliko, gre zasluga staršem in vzgojiteljicam Vrtca Cirkulane, ki so vestno sodelovali pri izdelavi kostumov. Potrebovali smo predvsem veselje, iznajdljivost in vztrajnost, saj so sami krojili, šivali ter lepili številne bodice. V množici pustnih likov smo kaktusi v cvetličnih lončkih zasedli 1. mesto na pustni povorki v Cirkulanah. Na pustni torek pa smo se spremenili v različne zanimive in razgibane maske. Več o nas lahko vidite na internetni strani Vrtca Cirkulane.

Letošnja novost vrtca je bil obisk gledališča na Ptuj. Otroci velike skupine so se skupaj z otroki iz Vrtca Zavrč in z otroki prve triade OŠ Cirkulane odpravili na Ptuj v Mestno gledališče, kjer so si ogledali igrico z naslovom Strahec. Igrica je bila zanimiva, poučna in nasmejana. Otroci pa so si najbolj zapomnili vožnjo z »avtobusom«, saj je bilo to za nekatere prvič. Še pred odhodom na Ptuj so otroci veselo pomahali.

Celoletni projekt »Skrbimo za čiste zobe« je v našem vrtcu nad vse priljubljen in učinkovit med vsemi štirimi oddelki. Vsake toliko časa nas obišče medicinska sestra Helena, ki poskrbi za naše lepe in bele zobe.

Meseca marca smo se otroci v vrtcu veliko novega učili in vse to predstavili ob materinskem dnevu. Prebudili so se mali zvončki, sledile so jim dišeče vijolice, priletele so siničke in ob koncu se je oglasila še Sapramiška.

Po končanem uradnem programu smo se skupaj s starši odpravili v igralnice, kjer je sledila velikonočna delavnica. Nekateri so izdelovali kokošjo družino, drugi so izdelali trobentice in spet tretji krasili jajčke s servietno tehniko in koruznim zdrobom. Naše druženje smo zaključili z dobrim vzdušjem, predvsem pa z nasmehom na obrazu.

V mesecu aprilu smo bili v vrtcu deležni posebnega obiska. Obiskal nas je gospod policist in želel izvedeti, kaj otroci vedo o prometu, varnosti in pravilnem obnašanju med vožnjo v avtomobilu. Policist je s seboj prinesel otroški sedež, na katerem so otroci uprizorili pravilno zapenjanje pasu, mu postavili ogromno zanimivih vprašanj in nestrpno čakali na odgovore. Policist nas je nagradil tudi z bonboni in s kresničkami.

Obisk policista smo združili s celoletnim projektom Pasavček. Otroci velike skupine so si ogledali razstavo na temo Pasavček v prvem razredu OŠ Cirkulane. Učenci prvega razreda so naše otroke naučili pesem o Pasavčku, jim pomagali pri sestavljanju Pasavčka ter jih naučili ples o avtomobilu.

V veliki akciji Očistimo Slovenijo v enem dnevu smo sodelovali tudi otroci Vrtca Cirkulane. Da je naša akcija potekala varno, predvsem pa higiensko, smo si nadedli rokavice, vzeli vrečke za smeti in se odpravili po okolici Cirkulan. Nabrane smeti smo kasneje odnesli do ekološkega otoka, kjer smo jih pravilno razvrstili v zabojnike za smeti in se veseli zaradi dobrega dela vrnili v vrtec.

V aprilu je bil tudi dan Zemlje in ta dan smo v vrtcu posadili drevo, ki nam bo čez nekaj časa dalo darove, predvsem pa zavetje pred vročim soncem. Ko so se naši otroci nekega dne odpravili na sprehod, so ob cesti našli oreh, ga pobrali, posadili v lonček s peskom in počakali, da je pokazalo prvo zelenje. Ves čas so ga pridno negovali. 22. aprila, na dan Zemlje, pa smo na dvorišču pred vrtcem izkopal luknjo ter vanjo posadili naš prvi oreh. To je bilo pravo naravoslovno doživetje.

V mesecu maju nadaljujemo z »EKO-projektom«. Otroci vsak dan

v vrtec prinašajo različne embalaže, plastenke in kartone, iz katerih bodo na koncu projekta nastali lepi in izvirni likovni izdelki.

V tem šolskem letu smo se veliko novega naučili, veliko starega obnovili, še več pa bomo storili, ko bomo naše starše v športnih oblačilih spet v vrtec povabili.

Besedilo in foto:
vzgojiteljica Lidija Tement

Sobotna šola

27. februarja smo v šoli organizirali sobotno šolo. Učenci smo ustvarjali v treh delavnica: Bralni projekt, Socialne igre in Zai-grajmo z vodo.

V delavnici Bralni projekt, v katerega sem bila vključena tudi sama, smo si ogledali slovenski film Sreča na vrvi, nato pa se pogovarjali o sreči in na to temo naredili tudi plakat.

Naše mentorice so bile Marjeta Kovačec, Petra Bratuša in Marica Zebec.

V delavnici Socialne igre so se učenci in učenke veliko smejali in pogovarjali, z njimi pa sta bili mentorici Nikolina Vuzem in

Nataša Kolednik.

Skupina glasbeno talentiranih učencev pa je ugotovila, da voda ni le pomembna za življenje, ampak je lahko tudi sredstvo za izvajanje glasbe. Osem litrskih steklenic so napolnili z vodo in jih uglasili po vzorcu DO-lestvice, devet dodatnih steklenic pa uglasili po glavnih stopnjah tonalitete (T, S, D). Z lesenimi palčkami so tolkli po steklenicah in tako izvabljali iz njih tone. Naučili so se dve ljudski pesmi ob spremljavi tolkal, na katere je igrala učiteljica Silva, in priredili koncert za starše v jedilnici šole.

Učenci so po funkcijah tonalitete z vodo

uglasili tudi tone kozarcev, ki zazvenijo, ko z vlažnim prstom krožiš po robu. Slišati je bilo čudovite akorde.

Učenci, učitelji in starši so bili nad delavnico navdušeni in vsi so bili enotnega mnenja, da je potrebno to še kdaj ponoviti. Delavnico sta vodila Aleksander Šijanec in Silva Meznarič.

Delo vseh treh delavnic smo ob zaključku sobotne šole predstavili staršem v jedilnici. Imeli smo se zelo lepo in vsi smo se zabavali.

Ana Petrovič

Izdelava ljudskih glasbil

Prda je eno najpreprostejših glasbil, ki ga je znal narediti vsak podeželski otrok, če se mu je le posrečilo sneti lubje z muževne vejice. Cevka snetega lubja se na eni strani malo »postruga«, da se stanjša, nato se stisne in dobi dvojni jeziček. Prda se uporablja samostojno ali kot sestavni del lubnatega roga.

Rog iz lubja

Foto: Silva Meznarič

Za lubnati rog je potrebna debelejša muževna vrbova veja. Z nožem zarezemo spiralasto po vsej dolžini in odvijemo lubje s palice, tako dobimo približno trak. Ta trak zvijemo v koničasto cev, na širšem koncu zatakamo trn ali klinček, da se ne razvije. V ožji konec pa vtaknemo prdo. Od dolžine in debeline cevi je odvisna višina tona.

«Cirkulanski rogisti»

Foto: Silva Meznarič

Obe ljudski glasbili so letos izdelali učenke in učenci šestih, sedmih in osmih razredov v sklopu spomladanskega tehničnega dneva. Za demonstracijo izdelave in pomoč pri izdelavi glasbil smo hvaležni našemu hišniku gospodu Štefanu Zadravcu.

Ivo Zupanič

Obiskala me je vila (domišljajska zgodba)

Prejšnjo soboto me je obiskala vila. Vprašala me je, ali lahko dobi malo vode, ker je bila zelo utrujena. Povabila sem jo v hišo in ji dala vodo. Povabila sem jo k igri. Bila je zelo vesela. Odločili sva se, da se bova zunaj igrali z majhno žogico. Malo sva se igrali, nato nama je žogica odletela v gozd. Hitro sva šli po njo. Šli sva skozi grmovje, trnje, veje in prišli do stare hiše, kjer je živel hudoben škrat, ki se je igral z najino žogico. Zakričala sem, naj nama vrne žogico. A ni pomagal. Prišel je do naju, zraven je prinesel nož in me z njim podrgnil po nogi. Začela mi je teči kri, zato me je odnesel v hišo in me zvezal. K sreči je vila ostala na prostosti. Na skrivaj je prišla v hišo in me rešila. Odšli sva dalje v gozd. Nato sva naleteli na strašnega medveda. Hitro sva začeli bežati. Prišli sva do vrat in jih odprli. Pogledali sva v notranjost, notri ni bilo nič. Vrata so se zaprla in izginila. Ugotovili sva, da sva prišli v mojo sobo. Nato je vila rekla: »Adijo,« in izginila. V mislih sem si rekla, da je ne bom nikoli pozabila. Bila sem zelo vesela, da sem jo spoznala.

Nina Gorenjak, 4. razred

Obiskala me je vila (domišljajska zgodba)

Bilo je sredi zime. Bil je december. Ko sem ravno jedla, je v mojo hišo vstopila vila. Ni mogla leteti, ker je imela zamrznjena krila. Povedala mi je, da ji je ime Klara. Ker jo je zeblo, sem ji posodila oblačila. Zunaj je začelo snežiti, zato sem ji dovolila ostati do pomladi. Ko pa je zima minila, se je morala vrniti domov. Vprašala me je, ali grem zraven, da bi spoznala, kje je doma. Odločila sem se, da grem. Prijela me je za roke in poleteli sva. Ko sva prispeli, sem opazila ogromno palačo. Klara je imela sestre Ano, Katjo in Majo. Imela pa je tudi mamo Lucijo in očeta Jureta. Bila sta kralj in kraljica. V palači so bile gugalnice, bazeni, trampolini in še veliko drugih igril. Imeli so čistilke, učiteljice, vzgojiteljice in učiteljice letenja. Tudi jaz sem imela svojo sobo. Tam sem bila le dva dni, vendar sem se v teh dveh dneh zabavala kot še nikoli. Ko sem odšla, mi je vila Klara obljubila, da me bo zagotovo še kdaj obiskala.

Severina Pal, 4. razred

Moj prijatelj Stefan

V mesecu decembru je k meni prišel prijatelj Stefan. Stefan je majhen deček, ki prihaja s Kitajske. Pri meni je bil cel teden. 6. decembra smo v naši cerkvi priredili miklavževanje. Na ta dogodek je mamica prijavila mene in Stefana. V cerkvi sva sedela takoj v drugi vrsti. Stefan je bil zelo presenečen, ko je zagledal Miklavža. Od Miklavža je dobil tudi majhno darilce. Za mojega prijatelja Stefana je bil to poseben dan, ker na Kitajskem ne poznajo tega praznika.

Blaž Belšak, 4. razred

Zimska šola v naravi na Kopah

Na zimsko šolo v naravi s smučarskim tečajem smo se letos odpravili na smučišče Kope na Pohorju, saj nismo dobili primerne ponudbe v okviru kapacitet ČŠOD. Bivali smo v Lukovem domu, kjer so nam nudili udobno namestitev in ostale potrebne pogoje za dobro izvedbo zimske šole v naravi.

Smučišče je po težavnosti idealno za smučarski tečaj, ki smo ga izvedli. Šola v naravi je trajala pet dni, od 8. do 12. februarja 2010. Udeleženi je bilo 22 otrok, ki obiskujejo 5. a in b razred. V spremstvu so bili trije učitelji: Nikolina Vuzem, razredničarka in izvajalka pouka, Mitja Vidovič, učitelj smučanja in vodja, ter Dejan Vilčnik, učitelj smučanja in vodja športnih aktivnosti. Učencem, ki niso imeli svoje opreme, smo brezplačno zagotovili izposojlo.

Dokaj lepo vreme, čeprav s hladnimi temperaturami in obilico snega, so nam omogočili izvesti vse načrtovane ure smučarskega tečaja. Na podlagi ankete in začetnega preverjanja smo učence razdelili v skupine. Vsi učenci so napredovali v znanju do stopnje varnega smučarja. Učenci bodo za osvojeno znanje smučanja prejeli priznanja.

Vsako jutro se je dan začel z jutranjim prebujanjem, zajtrkom ter pospravljanjem in ocenjevanjem sob. Sledile so aktivnosti na snegu. Na kosilo smo se vrnili v dom. Po kosilu in krajšem počitku nas

Počasi in previdno ...

Foto: arhiv OŠ

Spominska fotografija udeležencev zimske šole v naravi

Foto: arhiv OŠ

je spet čakalo delo na smučišču. Po povratku s smučišča je sledila malica. Pred večerjo smo vsak dan izvajali izobraževalne in športne aktivnosti po prej dogovorjenem programu. Po večerji je bil prav tako organiziran program. V ponedeljek smo tako imeli pred večerjo ogled DVD-ja »Slovenska šola smučanja«, po večerji pa nočni pohod s svetilkami. V torek nas je obiskal policist - smučar, ki nas je poučil o varnosti na smučiščih, imeli smo tudi igre na snegu z ustvarjanjem sneženih skulptur. V sredo smo izvedli delavnice z naravoslovno vsebino in športne igre. V četrtek zvečer so učenci imeli

organiziran zaključni večer s plesom v maskah. V petek smo se ob odhodu s Kop ustavili v Zrečah, kjer smo v kopalnišču opravili plavalne vsebine športnega programa Krpan. Vračali smo se v petek zvečer, prihod domov je bil okoli 19. ure.

Celotno izvedbo šole v naravi so učenci ocenili kot zelo pozitivno. Vseskozi so bili zadovoljni, motivirani, pridni. Pohvaliti velja tudi izredno voljo in trud vseh učiteljev spremljevalcev, zahvala za trud in prijaznost je bila izrečena tudi osebju Lukovega doma.

Mitja Vidovič, Dejan Vilčnik

Zimska šola v naravi - spomini učencev

V ponedeljek, 8. februarja, zjutraj smo se otroci 5. a in b razreda odpravili z avtobusom na Kope, kjer smo imeli organizirano zimsko šolo v naravi. Pot je bila kar dolga, zato smo si krajšali čas s pripovedovanjem šal, poslušanjem glasbe, nekateri pa so tudi malo zaspali. Prispeli smo okrog poldneva, zato smo najprej prtljago pospravili v naše sobe, smučarsko opremo pa v prostor za smuči. Bili smo navdušeni in komaj smo čakali, da se odpravimo na smučišče. Na smučišču smo najprej pokazali, kaj znamo, nato so nas vaditelji smučanja razdelili v skupine. Nekateri so se že

prvi dan peljali na vlečnici. Rahlo utrujeni smo se vrnili v Lukov dom, kjer nas je po kratkem počitku že čakala večerja. Dneva pa še ni bilo konec, saj smo še opravili večerni pohod s svetilkami. Sledila sta tuširanje in počitek, čeprav nekateri od pričakovanja in razburjenja niso mogli zaspali. Naslednji dan smo imeli zajtrk, po zajtrku na smučišče, kosilo, počitek, spet na smučišče, večerja, nato pa spet večerne aktivnosti - sankanje, ogled filma Hotel za pse, predavanje policista o varnosti na smučišču, imeli pa smo tudi smučarski krst. In ker je naša šola v naravi bila ravno v času

pusta, smo zadnji večer imeli tudi ples v maskah ter disko zabavo. Kot bi mignil, je bil tukaj petek. Ta dan smo imeli zaključno tekmovanje, kjer smo vsi osvojili zelo lepa mesta. Nato smo pojedli kosilo, spakirali stvari in že nas je čakal avtobus. Za konec smo se ustavili še v termah Zreče, kjer smo ponovili, kako znamo plavati. Za tem pa smo se odpravili proti domu, kjer so nas nestrpnost pričakali že naši starši. Letošnja šola v naravi je bila nepozabna.

Neli Črešnik, Barbara Letonja
in Katja Hercog, 5. a

Odperto prvenstvo Irske

Sabina in Aleksander Kolednik

Foto: zasebni arhiv

Sabina in Aleksander Kolednik nadaljujeta z uspešnimi nastopi v kickboxingu tudi v letošnji sezoni. Med 5. in 7. marcem sta skupaj z ostalimi člani Kluba borilnih veščin Ptuj nastopila na Odrptem prvenstvu Irske v Dublinu. Na turnirju, ki velja za najmočnejšega na svetu, je nastopilo 2345 tekmovalcev iz 31 držav.

Sabina in Aleksander sta se izkazala že prvi dan tekmovanja, saj sta močno pripomogla k zmagi KBV Ptuj v ekipnih borbah nad italijansko ekipo TMD. V drugem krogu so naši tekmovalci žal izgubili proti ekipi Full Circle iz Kanade. V posamičnih kategorijah je vladala izjemna konkurenca, saj je bilo v vseh kategorijah prijavnih več kot 60 tekmovalcev. Sabina in Aleksander sta se po težkih borbah oba uvrstila med 16 najboljših, kar je zares velik uspeh. V osmini finala je Sabina izgubila proti irski reprezentantki, Aleksander pa proti Norvežanu. Tretji dan je Aleksander nastopil še v absolutni kategoriji, kjer je v prvem krogu premagal nasprotnika iz Francije, nato pa žal izgubil proti švicarskemu reprezentantu.

Za konec še velja omeniti, da je v februarju na Ptuj potekala prireditev Športnik leta 2009, na kateri sta Sabina in Aleksander prejela priznanji za osvojitve naslova državnih prvakov v preteklem letu.

Aleksander Kolednik

Odličen uspeh mladih nogometašic

Nogometna ekipa starejših deklic OŠ Cirkulane-Zavrč se je kot zmagovalka področnega tekmovanja uvrstila v državno polfinale. Polfinalni turnir štirih ekip je bil organiziran v Murski Soboti v ponedeljek, 22. marca 2010. Udeležile so se ga zmagovalne ekipe s področja Podravja, Pomurja, Maribora in Koroške. Ekipa Cirkulane-Zavrč je prikazala zelo dobro igro, a ji je športna sreča v odločilnem srečanju z ekipo OŠ Murska Sobota 1, ki se je končalo z rezultatom 0:0, obrnila hrbet. Tako so igralke OŠ Cirkulane-Zavrč tekmovanje končale na 2. mestu, čeprav so tekmovanje odigrale brez poraza. Končni vrstni red je bil sledeč: 1. OŠ Murska Sobota 1, 2. OŠ Cirkulane-Zavrč, 3. OŠ Starše in 4. OŠ Dravograd. Ekipo OŠ Cirkulane-Zavrč so sestavljale: Maja Kokot, Larisa Šic, Nuša Pernat, Sara Gorenjak, Andreja Pajkiher, Sara Jarc, Marina Hutinski, Tjaša Kokol, Bojana Pajkiher, Doroteja Domjan in Veronika Domjan. Mentor ekipe: Mitja Vidovič.

Mitja Vidovič

Zmaga se je ekipi OŠ Cirkulane izmuznila za las.

Foto: arhiv šole

Četrta sezona ŠKL - nogomet na OŠ Cirkulane-Zavrč

Naša šola že štiri leta sodeluje pri projektu ŠKL. Tekmujemo z mešano nogometno ekipo. V letošnji sezoni smo v predtekmovanju tekmovali v skupini A, skupaj z OŠ Dob pri Ljubljani, OŠ Voličina, OŠ Lenart in OŠ Destrič-Trnovska vas.

Prvo kolo smo odigrali v novembru na OŠ Destrič, drugo kolo smo bili prosti, tretje kolo smo bili gostitelji na lokaciji v Zavrču proti ekipi OŠ Lenart, četrto kolo smo bili gostje na Dobu, peto pa smo igrali proti Voličini v februarju na domačem terenu. V

predtekmovanju smo se kar dobro izkazali in se uvrstili v polfinale. Pohvaljena je bila naša dobra organizacija domačih tekem, ki so jih vedno popestrile tudi naše plesalke.

Nasprotnik v polfinalu je bila OŠ Lenart. Prvo tekmo smo igrali doma 10. marca, rezultat je bil 4:4. Povratna tekma je bila na sporedu 17. marca. Kljub dobri igri in srčni borbi se nam z rezultatom 2:4 ni uspelo uvrstiti v finale. Zasedli smo končno 3. mesto, ki smo si ga delili z OŠ Destrič.

Finalni turnir in podelitev pokalov sta potekala v Hali Tivoli v Ljubljani v mesecu aprilu. Na podelitev in zaključno prireditev smo odpotovali s celotno ŠKL ekipo in mentorjema Mitjo Vidovičem in Dejanom Vilčnikom. Prejeli smo pokal za 3. mesto, vsak učenec pa je dobil še medaljo in vrečko s spominskimi darili. Končno prvo mesto je osvojila OŠ Voličina, ki je šele po kazenskih strelah strla odpor OŠ Lenart. Poleg nogometnega finala smo si ogledali še finale v odbojki in košarki ter nastope plesno-navijaških ter akrobatskih skupin.

Z letošnjo sezono smo zelo zadovoljni in verjamemo, da bomo sodelovali v projektu ŠKL tudi naslednje leto.

Andreja Pajkiher, 8. a

Mešana nogometna ekipa OŠ Cirkulane - Zavrč z odlično uvrstitvijo

Foto: arhiv šole